

REGLUGERÐ EVRÓPUBINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 167/2013

2015/EES/16/09

frá 5. febrúar 2013

um viðurkenningu á og markaðseftirlit með ökutækjum fyrir landbúnað eða skógrækt (*)

EVROPUINGID OG RAD EVROPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusam-
bandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-
sambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til þess að efla innri markaðinn var komið á heildargerðarviðurkenningarkerfi Sambandsins fyrir dráttarvélar, eftirvagna þeirra og útskiptanlegan dreginn búnað, með tilskipun Evrópubingsins og ráðsins 2003/37/EB frá 26. maí um gerðarviðurkenningu á dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt, eftirvögnum þeirra og útskiptanlegum, dregnum tækjum ásamt kerfum þeirra, ihlutum og aðskildum tæknieiningum ⁽³⁾.
- 2) Vegna þróunar og starfsemi innri markaðar Sambandsins er viðeigandi að skipta viðurkenningarkerfi aðildarríkjanna út fyrir gerðarviðurkenningaraðferð Sambandsins sem byggir á meginreglunni um algjöra samhæfingu og að

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 60, 2.3.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 9/2015 frá 26. febrúar 2015 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 54, 19.2.2011, bls. 42.

⁽²⁾ Afstaða Evrópubingsins frá 20. nóvember 2012 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 28. janúar 2013.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 171, 9.7.2003, bls. 1.

taka á sama tíma tilhlýðilegt tillit til sjónarmiða sem tengjast kostnaðarávinningi með sérstaka áherslu á lítil og meðalstór fyrirtæki.

- 3) Í kjölfar beiðni Evrópubingsins og til þess að einfalda og hraða samþykkt lögjafar um gerðarviðurkenningu hefur ný stjórnsváslunálgun verið innleidd í löggið Sambandsins um gerðarviðurkenningar fyrir ökutæki en í samræmi við hana setur löggið aðeins grundvallar- og meginreglur í almennri lagasetningarmeðferð en felur svo framkvæmdastjórninni vald til þess að samþykkja framseldar gerðir varðandi nánari tæknilegar upplýsingar. Að því er varðar efnislegar kröfur ætti þessi reglugerð því aðeins að mæla fyrir um grundvallarákvæði um notkunaröryggi, öryggi á vinnustað og vistvænleika og fela framkvæmdastjórninni vald til að mæla fyrir um tækniforskriftir í framseldum gerðum.

- 4) Kröfurnar í þessari reglugerð eru í samræmi við meginreglurnar sem bundnar eru í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 5. júní 2005 sem ber yfirskriftina „aðgerðaráætlunin „Einföldun og umbætur á lagaumhverfinu““.

- 5) Einkum er mikilvægt að framtíðarráðstafanir, sem lagðar eru til á grundvelli þessarar reglugerðar, eða aðferðir, sem koma til framkvæmda á grundvelli hennar, samrýmist þessum meginreglum sem ítrekaðar hafa verið í skýrslu sem framkvæmdastjórnin birti 2006 og bar heitið „CARS 21: Samkeppnisvænt eftirlitskerfi fyrir ökutæki á 21. öldinni“. Einkum í þágu betri reglusetningar og einföldunar og til að komast hjá því að þurfa stöðugt að uppfæra gildandi löggið Sambandsins hvað viðkemur tækniforskriftum ætti að vera mögulegt að láta þessa reglugerð vísa til gildandi alþjóðlegra staðla og reglna sem eru aðgengilegar almenningi án þess þær séu birtar innan lagaramma Sambandsins.

- 6) Þar sem ekki er kveðið á um kröfur varðandi hönnun og smíði til að tryggja umferðaröryggi sjálfknúins færanslegs vélbúnaðar til nota utan vega sem einkum er ætlaður til nota í landbúnaði eða skógrækt í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreiflum færanslegra véla sem ekki eru notaðar á vegum ⁽⁴⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/42/EB frá 17. maí 2006 um vélarbúnað ⁽⁵⁾ eða þessari reglugerð, ætti framkvæmdastjórnin að meta þörfina fyrir samræmingu laga aðildarríkjanna á því sviði og ihuga það að leggja fram löggjafarráðstöfun til að tryggja hátt öryggisstig, með tilliti til gildandi löggjafar Sambandsins.
- 7) Reglugerð þessi ætti ekki að hafa áhrif á ráðstafanir á landsvísu eða á vettvangi Sambandsins að því er varðar notkun ökutækja fyrir landbúnað eða skógrækt á vegum, svo sem sérstakar kröfur vegna ökuskrteina, takmarkanir á hámarkshraða eða ráðstafanir til að stýra aðgangi að tilteknum vegum.
- 8) Tilskipun 2003/37/EB takmarkaði í fyrstu skyldubeitingu EB-gerðarviðurkenningaraðferðar fyrir fullbúið ökutæki við ökutækjaflokka T1, T2 og T3 og kvað ekki á um allar kröfur sem nauðsynlegar eru til að beita EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki valkvætt á aðra flokka. Til að koma hinum innri markaði endanlega á og til að tryggja eðlilega starfsemi hans ætti þessi reglugerð að heimila framleiðendum að sækja um ESB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki fyrir alla flokka sem reglugerð þessi tekur til og gera þeim þannig kleift að nýta sér kosti innri markaðarins með ESB-gerðarviðurkenningunni.
- 9) Í tilskipun 2003/37/EB er kveðið á um að öll torfæru-ökutæki og hliðarvagnar geti fengið EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúin ökutæki sem dráttarvélar. Þessar gerðir ökutækja ættu því einnig falla undir þessa reglugerð að því tilskildu að gerð ökutækisins sem um er að ræða falli undir ökutækjaflokk eins og um getur í þessari reglugerð og uppfylli allar kröfur reglugerðarinnar.
- 10) Skuldbindingar landsyfirvalda sem mælt er fyrir um í ákvæðum um markaðseftirlit í þessari reglugerð eru sértækari en samsvarandi ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum ⁽⁶⁾.
- 11) Til að tryggja öflugt notkunaröryggi, öryggi á vinstað og öfluga umhverfisvernd ætti að samræma viðeigandi tæknilegar kröfur og umhverfisstaðla sem eiga við ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar með tilliti til gerðarviðurkenningar.
- 12) Rétt þykir að koma á þeirri meginreglu að ökutæki ætti að hanna, smíða og setja saman þannig að sem minnst hættu sé á að farþegar þeirra og aðrir vegfarendur verði fyrir meiðslum. Vegna þessa er nauðsynlegt að framleiðendur tryggi að ökutæki séu í samræmi við viðeigandi kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð. Þessi ákvæði ættu að ná yfir, en ekki takmarkast við, kröfur tengdar heilleika burðarvirkis ökutækja, kerfi sem aðstoða ökumanninn við stjórn á ökutækinu, kerfi sem veita ökumanni útsýn og upplýsingar um ástand ökutækisins og svæðisins umhverfis, ljósabúnað ökutækja, varnarbúnað fyrir ökumann og farþega ökutækis, ytra borð og fylgihluti ökutækisins, massa og mál ökutækis og hjólarða ökutækis.
- 13) Til að tryggja að aðferðinni við eftirlit með samræmi framleiðslu, sem er einn af hornsteinum gerðarviðurkenningarkerfis Sambandsins, sé beitt á réttan hátt og að hún gegni hlutverki sínu ætti að hafa reglulegt eftirlit með framleiðendum af hálfu lögbærs yfirvalds eða tæknipjónustu með tilskilin réttindi sem tilnefnd er í þeim tilgangi.
- 14) Í tilteknum takmörkuðum tilfellum er viðeigandi að heimila landsbundnar gerðarviðurkenningar fyrir litlar framleiðsluráðir. Það ber þó að takmarka við afmarkaðan fjölda ökutækja. Því er nauðsynlegt að skilgreina nákvæmlega hugtakið lítil framleiðsluröð með tilliti til fjölda ökutækja sem á að framleiða.
- 15) Meginmarkmiðið með löggjöf Sambandsins um viðurkenningu ökutækja er að tryggja að ný ökutæki, íhlutir og aðskildar tæknieiningar sem sett eru á markað uppfylli kröfur um öflugt öryggi og öfluga umhverfisvernd. Ísetning tiltekinna hluta eða búnaðar eftir að ökutæki hafa verið sett á markað eða tekin í notkun ætti ekki að vinna gegn þessu markmiði. Grípa ætti til viðeigandi ráðstafana

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 24.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.

- til að ganga úr skugga um að viðurkenningaryfirvald hafi eftirlit með hlutum eða búnaði, sem hægt er að setja í ökutæki og getur dregið verulega úr virkni kerfa sem eru nauðsynleg hvað varðar öryggi eða umhverfisvernd, áður en hluturinn eða búnaðurinn er settur á markað. Þessar ráðstafanir ættu að samanstanda af tæknilegum ákvæðum varðandi kröfurnar sem þessir hlutir eða búnaður verða að uppfylla.
- 16) Aðeins ætti að beita slíkum ráðstöfunum á takmarkaðan fjölda hluta og búnaðar og ætti framkvæmdastjórnin að koma upp slíkum lista í framkvæmdargerð að höfðu samráði við hagsmunaaðila. Ráðstafanirnar ættu að tryggja að hlutir eða búnaður sem um er að ræða dragi ekki úr öryggi ökutækis eða vistvænleika en varðveiti á sama tíma samkeppni á eftirmarkaði eins og hægt er.
- 17) Sambandið er samningsaðili að samningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um samþykkt samræmdra tækniforskrifta fyrir ökutæki á hjólum, búnað og hluti sem heimilt er að festa og/eða nota í ökutæki á hjólum og gekk að skilyrðunum fyrir gagnkvæmri viðurkenningu viðurkenninga sem eru veittar á grundvelli þessara forskrifta (endurskoðaður samningur frá 1958)⁽⁷⁾. Til að einfalda löggjöf um gerðarviðurkenningu í samræmi við tilmælin frá CARS 21 er viðeigandi að fella úr gildi allar sértilskipanir án þess að dregið sé úr verndarstigi. Kröfurnar sem settar eru fram í þessum tilskipunum ættu að færast yfir í þessa reglugerð eða framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt henni og þar sem við á skulu tilvísanir í samsvarandi reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, sem Sambandið hefur samþykkt eða gengist undir og sem eru í viðauka við endurskoðaða samninginn frá 1958, koma í þeirra stað. Til að draga úr stjórnsýslubyrði vegna gerðarviðurkenningarferlisins ætti framleiðendum ökutækja, eftir því sem á við og í samræmi við þessa reglugerð, að vera heimilt að sækjast eftir gerðarviðurkenningu með beinum hætti með því að afla viðurkenningar í samræmi við viðeigandi reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem um getur í I. viðauka eða framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.
- 18) Af þessum sökum ætti að taka reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu og breytingar á þeim sem Sambandið hefur samþykkt samkvæmt ákvörðun 97/836/EB upp í löggjöf Evrópusambandsins um gerðarviðurkenningar. Til samræmis við það ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja nauðsynlegar breytingar á I. viðauka við þessa reglugerð eða framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.
- 19) Að öðrum kosti er hægt að vísa í framseldum gerðum í reglur sem Efnahags- og framfarastofnunin hefur komið á eða í ISO-staðla eða staðla Staðlasamtaka Evrópu/Rafstaðlasamtaka Evrópu sem eru aðgengilegir öllum.
- 20) Mikilvægt er að framleiðendur veiti eigendum ökutækja viðeigandi upplýsingar til að koma í veg fyrir misnotkun öryggisbúnaðar.
- 21) Til að gera framleiðendum íhluta eða aðskilinna tæknieininga kleift að sækja um ESB-gerðarviðurkenningu fyrir íhluti eða aðskildar tæknieiningar eða leyfi fyrir hlutum eða búnaði er einnig mikilvægt að þessir framleiðendur hafi aðgang að tilteknum upplýsingum sem aðeins framleiðandi ökutækis getur veitt, svo sem tæknilegum upplýsingum, þ.m.t. teikningum, sem nauðsynlegar eru fyrir þróun hluta fyrir eftirmarkaðinn.
- 22) Aðgangur án mismununar að upplýsingum um ökutækjaviðgerðir á stöðluðu formi, sem nota má til að heimta tæknilegu upplýsingarnar, og virk samkeppni á markaði að því er varðar upplýsingaþjónustu á sviði viðgerða og viðhalds ökutækja eru nauðsynleg til að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum að því er varðar frjálsa vöruflutninga, staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu. Stór hluti þessara upplýsinga varðar innbyggð greiningarkerfi og samspil þeirra og annarra kerfa í ökutækinu. Rétt er að mæla fyrir um tækniforskriftir sem vefsetur framleiðendanna ættu að fara eftir, auk markvissra ráðstafana til að tryggja sanngjarnan aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 23) Framleiðendum ökutækja ætti einnig að vera heimilt að uppfylla þá skyldu sína að veita upplýsingar um viðgerðir og viðhald samskiptareglna á milli dráttarvéla og dregins eða áfests búnaðar, eins og skilgreint er í ISO-staðli 11783, með því að hafa hlekk á vefsetri framleiðandans á vefsetur sem sett er upp af nokkrum framleiðendum í sameiningu eða af félagi um samvinnu framleiðanda.
- 24) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessara reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ Ákvörðun ráðsins 97/836/EB frá 27. nóvember 1997 (Stjtið. EB L 346, 17.12.1999, bls. 78).

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

- 25) Til að bæta frekari tæknilegum upplýsingum við þessa reglugerð ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálaus um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar notkunaröryggi, kröfur um smíði, vistvænleika og varðandi knúningsafl, aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald sem og skipun og sérstaklega heimiluð verkefni tæknipjónusta. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 26) Aðildarríkin ættu að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og framseldra gerða eða framkvæmdargerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð og sjá til þess að þessum viðurlögum sé hrint í framkvæmd. Þessi viðurlög ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.
- 27) Þrátt fyrir að ekkert í þessari reglugerð komi í veg fyrir að aðildarríki noti áfram hvert sitt viðurkenningarkerfi ætti framkvæmdastjórnin að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um starfsemi þessara landsbundnu kerfa byggða á upplýsingum sem aðildarríkin veita, til þess að endurskoða það hvort leggja eigi fram tillögu að nýrri löggjöf til samræmingar á einstaka viðurkenningarkerfinu á vettvangi Sambandsins.
- 28) Vegna beitingar nýja eftirlitskerfisins sem komið er á með þessari reglugerð ætti að fella niður eftirfarandi tilskipanir:
- Tilskipun 2003/37/EB,
 - Tilskipun ráðsins 74/347/EBE frá 25. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið og rúðupurrkur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum ⁽⁹⁾,
 - Tilskipun ráðsins 76/432/EBE frá 6. apríl 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hemlabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum ⁽¹⁰⁾,
 - Tilskipun ráðsins 76/763/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi farþegasæti í landbúnaðardráttarvélum á hjólum ⁽¹¹⁾,
 - Tilskipun ráðsins 77/537/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í landbúnaðardráttarvélum á hjólum ⁽¹²⁾,
 - Tilskipun ráðsins 78/764/EBE frá 25. júlí 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi öku-mannssæti í landbúnaðardráttarvélum á hjólum ⁽¹³⁾,
 - Tilskipun ráðsins 80/720/EBE frá 24. júní 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi athafnarými, aðgang að ökumannssæti og dyr og glugga á landbúnaðardráttarvélum á hjólum ⁽¹⁴⁾,
 - Tilskipun ráðsins 86/297/EBE frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aflúttak á landbúnaðardráttarvélum á hjólum og hlífar fyrir það ⁽¹⁵⁾,
 - Tilskipun ráðsins 86/298/EBE frá 26. maí 1986 um aftanásettar veltigrindur fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum með lítilli sporvidd ⁽¹⁶⁾,
 - Tilskipun ráðsins 86/415/EBE frá 24. júlí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi uppsetningu, staðsetningu, gang og auðkenningu stjórn-búnaðar fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum ⁽¹⁷⁾,
 - Tilskipun ráðsins 87/402/EBE frá 25. júní 1987 um veltigrindur framan við ökumannssæti á landbúnaðardráttarvélum á hjólum með lítilli sporvidd ⁽¹⁸⁾,
 - Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2000/25/EB frá 22. maí 2000 um aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá hreyflum dráttarvéla fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽¹⁹⁾,
 - Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/57/EB frá 13. júlí 2009 varðandi veltigrindur á dráttarvélum á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁰⁾,

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 191, 15.7.1974, bls. 5.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 122, 8.5.1976, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 135.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 220, 29.8.1977, bls. 38.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 255, 18.9.1978, bls. 1.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 194, 28.7.1980, bls. 1.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 186, 8.7.1986, bls. 19.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB L 186, 8.7.1986, bls. 26.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB L 240, 26.8.1986, bls. 1.

⁽¹⁸⁾ Stjtið. EB L 220, 8.8.1987, bls. 1.

⁽¹⁹⁾ Stjtið. EB L 173, 12.7.2000, bls. 1.

⁽²⁰⁾ Stjtið. ESB L 261, 3.10.2009, bls. 1.

- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/58/EB frá 13. júlí 2009 um tengibúnað og bakkgír dráttarvéla á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²¹⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/59/EB frá 13. júlí 2009 um baksýnispeglar á dráttarvélum á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²²⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/60/EB frá 13. júlí 2009 um hámarkshönnunarhraða og hleðslu-palla fyrir dráttarvélar á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²³⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/61/EB frá 13. júlí 2009 að því er varðar uppsetningu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar á dráttarvélum á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁴⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/63/EB frá 13. júlí 2009 um tiltekna hluta og eiginleika dráttarvéla á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁵⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/64/EB frá 13. júlí 2009 um deyfingu rafsegultruflana frá dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt (rafsegulviðs-samhæfi) ⁽²⁶⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/66/EB frá 13. júlí 2009 um stýrisbúnað dráttarvéla á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁷⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/68/EB frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningu íhlutar fyrir ljósa- og ljósmerkjabúnað á dráttarvélum á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁸⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/75/EB frá 13. júlí 2009 um veltigrindur á dráttarvélum á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽²⁹⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/76/EB frá 13. júlí 2009 um hávaðamörk fyrir öikumenn dráttarvéla á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽³⁰⁾,
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/144/EB frá 30. nóvember 2009 um tiltekna íhluti og eiginleika dráttarvéla á hjólum fyrir landbúnað eða skógrækt ⁽³¹⁾,
- 29) Það er öllum hagsmunaaðilum mikilvægt að koma á skýru samkomulagi um samband milli þessarar reglugerðar og tilskipunar 2006/42/EB til að koma í veg fyrir skörun og skýra greinilega út hvaða kröfur sérhver vara þarf að uppfylla.
- 30) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að mæla fyrir um samræmdar reglur um stjórnsýslulegar og tæknilegar kröfur fyrir gerðarviðurkenningu og markaðseftirlit með ökutækjum fyrir landbúnað eða skógrækt, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni

1. Í þessari reglugerð er komið á stjórnsýslulegum og tæknilegum kröfum fyrir gerðarviðurkenningu allra nýrra ökutækja, kerfa, íhluta og aðskilinna tæknieininga sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

Þessi reglugerð gildir ekki um viðurkenningu einstakra öku-tækja. Aðildarríki sem veita slíkar einstakar viðurkenningar skulu þó samþykka allar gerðarviðurkenningar fyrir ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem veittar eru samkvæmt þessari reglugerð frekar en samkvæmt viðeigandi landsákvæðum.

⁽²¹⁾ Stjtið. ESB L 198, 30.7.2009, bls. 4.

⁽²²⁾ Stjtið. ESB L 198, 30.7.2009, bls. 9.

⁽²³⁾ Stjtið. ESB L 198, 30.7.2009, bls. 15.

⁽²⁴⁾ Stjtið. ESB L 203, 5.8.2009, bls. 19.

⁽²⁵⁾ Stjtið. ESB L 214, 19.8.2009, bls. 23.

⁽²⁶⁾ Stjtið. ESB L 216, 20.8.2009, bls. 1.

⁽²⁷⁾ Stjtið. ESB L 201, 1.8.2009, bls. 11.

⁽²⁸⁾ Stjtið. ESB L 203, 5.8.2009, bls. 52.

⁽²⁹⁾ Stjtið. ESB L 261, 3.10.2009, bls. 40.

⁽³⁰⁾ Stjtið. ESB L 201, 1.8.2009, bls. 18.

⁽³¹⁾ Stjtið. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 33.

2. Í þessari reglugerð er komið á kröfum fyrir markaðseftirlit með ökutækjum, kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem eru háðar viðurkenningu í samræmi við þessa reglugerð. Í þessari reglugerð er einnig komið á kröfum fyrir markaðseftirlit með hlutum og búnaði fyrir slík ökutæki.

3. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á beitingu löggjafar um umferðaröryggi.

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um ökutæki fyrir landbúnað og skógrækt, eins og lýst er í 4. gr., sem eru hönnuð og smíðuð í einu eða fleiri þrepum, og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem og hluti og búnað sem hannaður er og smíðaður fyrir slík ökutæki.

Nánar tiltekið skal þessi reglugerð gilda um eftirfarandi ökutæki:

- a) dráttarvélar (flokkar T og C),
- b) eftirvagna (flokkur R) og
- c) útskiptanlegan dreginn búnað (flokkur S).

2. Reglugerð þessi gildir ekki um útskiptanlegan búnað sem lyft er að fullu frá jörðu eða sem ekki snýst á lóðréttum ási þegar ökutækið sem búnaðurinn er festur á er í notkun á vegi.

3. Hvað varðar eftirfarandi ökutæki má framleiðandi velja hvort hann sækir um viðurkenningu samkvæmt þessari reglugerð eða fer að viðeigandi landsbundnum kröfum:

- a) eftirvagnar (flokkur R) og útskiptanlegur dreginn búnaður (flokkur S),
- b) beltadráttarvélar (flokkur S),
- c) aðrar dráttarvélar á hjólum (flokkar T4.1 og T4.2).

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð, og í þeim gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka ef ekki er kveðið á um annað í þeim, er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „gerðarviðurkenning“: aðferð viðurkenningaryfirvalds til að votta að gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar

tæknieiningar uppfylli viðkomandi stjórnsýsluákvæði og tæknilegar kröfur,

- 2) „gerðarviðurkenning á fullbúnu ökutæki“: gerðarviðurkenning þar sem viðurkenningaryfirvald staðfestir að gerð ófullbúins, fullbúins eða fullbúins ökutækis í áföngum uppfylli viðeigandi stjórnsýslufyrirmæli og tæknilegar kröfur,
- 3) „gerðarviðurkenning á kerfi“: gerðarviðurkenning þar sem viðurkenningaryfirvald staðfestir að kerfi sem byggð eru inn í ökutæki af tilteknum gerðum uppfylli viðeigandi stjórnsýslufyrirmæli og tæknilegar kröfur,
- 4) „gerðarviðurkenning íhlutar“: gerðarviðurkenning þar sem viðurkenningaryfirvald staðfestir að íhlutur uppfylli viðeigandi stjórnsýslufyrirmæli og tæknilegar kröfur óháð ökutæki,
- 5) „gerðarviðurkenning aðskilinnar tæknieiningar“: gerðarviðurkenning þar sem viðurkenningaryfirvald staðfestir að aðskilin tæknieining uppfylli viðeigandi stjórnsýslufyrirmæli og tæknilegar kröfur í tengslum við eina eða fleiri tilgreindar gerðir ökutækja,
- 6) „landsbundin gerðarviðurkenning“: gerðarviðurkenningar- aðferð sem mælt er fyrir um í landslögum aðildarríkis, og takmarkast gildi slíkrar viðurkenningar við yfirráðsvæði aðildarríkisins,
- 7) „ESB-gerðarviðurkenning“: aðferð aðildarríkis til að votta að gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar uppfylli viðkomandi stjórnsýsluákvæði og tæknilegar kröfur þessarar reglugerðar,
- 8) „dráttarvél“: vélknúið ökutæki á hjólum eða beltum fyrir landbúnað eða skógrækt, sem hefur a.m.k. tvo ása og hámarkshönnunarhraða sem er ekki minni en 6 km/klst. og eru notkunarmöguleikar þess aðallega fölgir í dráttaraflinu þar sem það er sérstaklega hannað til þess að draga, ýta, flytja eða knýja tiltekinn útskiptanlegan búnað, sem hannaður er til vinnu í landbúnaði eða skógrækt, eða til að draga eftirvagna eða búnað sem eru notaðir í landbúnaði eða skógrækt, því má breyta þannig að það geti flutt farm við vinnu sem tengist landbúnaði eða skógrækt og/eða það getur verið búið einu eða fleiri farþegasætum,
- 9) „eftirvagn“: ökutæki fyrir landbúnað eða skógrækt sem einkum er ætlað til að vera dregið af dráttarvél og til að flytja farm eða vinna efni, þar sem hlutfall tæknilega leyfilegs hámarks massa með hleðslu og massa ökutækisins án hleðslu er 3,0 eða meira,

- 10) „útskiptanlegur dreginn búnaður“: öll ökutæki sem notuð eru við landbúnað eða skógrækt og eru hönnuð þannig að þau séu dregin af dráttarvél, breyta eða bæta við hlutverk hennar, eru með varanlegt áhald eða eru hönnuð til að vinna efni, geta verið með hleðslupall sem er hannaður og smíðaður til að taka við öllum verkfærum og búnaði sem nauðsynlegur er í þessum tilgangi, og til að geyma tímabundið hvers kyns efni sem framleitt er eða nauðsynlegt er við vinnu, og þar sem hlutfall á milli tæknilega leyfilegs hámarksmassa með hleðslu og massa ökutækisins án hleðslu er minna en 3,0,
- 11) „ökutæki“: allar dráttarvélar, eftirvagnar eða útskiptanlegur dreginn búnaður eins og skilgreint er í 8., 9. og 10. lið,
- 12) „grunnökutæki“: ökutæki sem notað er á fyrsta þrepi fjölþrepa gerðarviðurkenningar,
- 13) „ófullbúið ökutæki“: ökutæki sem vantar eitt þrep hið minnsta til að geta talist fullbúið og uppfyllir viðeigandi tæknilegar kröfur þessarar reglugerðar,
- 14) „ökutæki fullbúið í áföngum“: ökutæki sem búið er að fara í gegnum öll þrep fjölþrepa gerðarviðurkenningar og uppfyllir allar viðeigandi tæknilegar kröfur þessarar reglugerðar,
- 15) „fullbúið ökutæki“: ökutæki sem þarf ekki að vera fullbúið í áföngum til að uppfylla viðeigandi tæknilegar kröfur þessarar reglugerðar,
- 16) „síðasta ökutæki gerðar“: ökutæki sem er hluti af birgðum sem ekki er hægt að setja á markað eða er ekki lengur hægt að setja á markað, skrá eða taka í notkun vegna þess að nýjar tæknilegar kröfur hafa tekið gildi sem ökutækið hefur ekki verið viðurkennt samkvæmt,
- 17) „kerfi“: samstæður búnaðar sem sameiginlega gegna sérstöku hlutverki eða hlutverkum í ökutæki, og verður að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð,
- 18) „ihlutur“: búnaður sem verður að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð og sem er ætlaður til að vera hluti af ökutæki og sem má gerðarviðurkenna einan og sér óháð ökutæki í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, ef skýrt er kveðið á um það í slíkum gerðum,
- 19) „aðskilin tæknieining“: búnaður sem verður að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð og sem er ætlaður til að vera hluti af ökutæki og sem má gerðarviðurkenna sérstaklega en einungis í tengslum við eina eða fleiri tiltekna gerðir ökutækis, ef skýrt er kveðið á um það í slíkum gerðum,
- 20) „hlutir“: vörur sem notaðar eru til samsetningar á ökutæki og sem varahlutir,
- 21) „búnaður“: allar vörur aðrar en hlutir sem hægt er að bæta við ökutæki eða setja upp á því,
- 22) „upprunalegir hlutir eða búnaður“: hlutir eða búnaður sem eru framleiddir í samræmi við framleiðsluforskriftir og -staðla framleiðanda ökutækisins fyrir framleiðslu hluta eða búnaðar til notkunar við samsetningu ökutækisins sem um ræðir, þetta á einnig við um hluti eða búnað sem er framleiddur á sömu framleiðslulínu og þessir hlutir eða búnaður, gert er ráð fyrir, nema annað sé sannað, að hlutirnir séu upprunalegir hlutir ef framleiðandinn vottar að hlutirnir séu af samsvarandi gæðum og ihlutirnir, sem eru notaðir í samsetningu á viðkomandi ökutæki og séu framleiddir í samræmi við framleiðsluforskriftir og -staðla framleiðanda ökutækisins,
- 23) „varahlutir“: vörur sem á að setja í eða á ökutæki í stað upphaflegra hluta þess, þ.m.t. vörur á borð við smurefni sem eru nauðsynleg í ökutæki, að undanskildu eldsneyti,
- 24) „notkunaröryggi“: ekki er til staðar nein óviðunandi áhætta á líkamlegum meiðslum eða heilsutjóni einstaklinga eða skemmdum á eignum af völdum hættu sem skapast vegna þess að véla-, vökva-, loft-, raf- eða rafeindakerfi, ihlutir eða aðskildar tæknieiningar virka ekki sem skyldi,
- 25) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem er ábyrgur gagnvart viðurkenningaryfirvaldinu fyrir öllum þáttum gerðarviðurkenningar- eða heimildarferlisins, fyrir samræmi framleiðslunnar og sem ber einnig ábyrgð á málefnum varðandi markaðseftirlit með ökutækjum, kerfum, ihlutum og aðskildum tæknieiningum sem framleiddar eru, hvort sem einstaklingurinn eða lögaðilinn kemur með beinum hætti að öllum þrepum hönnunar og smíði ökutækis, kerfis, ihlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem háð er gerðarviðurkenningu,

- 26) „fulltrúi framleiðanda“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem framleiðandi útnefni á viðeigandi hátt sem fulltrúa sinn gagnvart viðurkenningar-yfirvaldinu og kemur fram fyrir hans hönd í málum sem þessi reglugerð tekur til,
- 27) „viðurkenningaryfirvald“: yfirvald í aðildarríki sem aðildarríkið hefur komið á eða skipað og tilkynnt framkvæmdastjórninni um og sem hefur valdsvið sem nær til allra þátta gerðarviðurkenningar ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, eða sem nær til heimildarferlisins, að gefa út og, ef við á, afturkalla eða neita um viðurkenningavottorð, að vera tengiliður við viðurkenningaryfirvöld í hinum aðildarríkjunum, að tilnefna tækniþjónustu og að tryggja að framleiðandinn uppfylli skyldur sínar varðandi samræmi framleiðslunnar,
- 28) „tækniþjónusta“: stofnun eða aðili sem er tilnefndur af viðurkenningaryfirvaldi aðildarríkis sem prófunarstofa til að annast prófanir eða sem samræmismatsaðili til að framkvæma frummat og aðrar prófanir eða skoðanir fyrir hönd viðurkenningaryfirvaldsins sem viðurkenningaryfirvaldið sjálft getur framkvæmt,
- 29) „sjálfsprófun“: framkvæmd prófana á eigin starfsstöð, skráning niðurstaðna úr prófunum og framlagning skýrsla til viðurkenningaryfirvalds, ásamt niðurstöðum, af hálfu framleiðanda sem tilnefndur hefur verið sem tækniþjónusta til að leggja mat á það hvort farið sé að tilteknum kröfum,
- 30) „sýndarprófunaraðferð“: tölvuhermun, þ.m.t. útreikningar sem sýna fram á hvort ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli tæknilegar kröfur framseldrar gerðar sem samþykkt er skv. 6. mgr. 27. gr. án þess að gerð sé krafa um að nota raunverulegt ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu,
- 31) „gerðarviðurkenningavottorð“: skjalið þar sem viðurkenningaryfirvaldið vottar opinberlega að gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar hafi verið viðurkennd,
- 32) „ESB-gerðarviðurkenningavottorð“: vottorð sem byggt er á fyrirmyndinni sem sett er fram í framkvæmdargerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð eða orðsendingu sem sett er fram í viðkomandi reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem um getur í þessari reglugerð eða í framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð,
- 33) „samræmisvottorð“: skjal, gefið út af framleiðanda sem vottar að framleitt ökutæki sé í samræmi við viðurkennda gerð ökutækis,
- 34) „innbyggt greiningarkerfi“: kerfi sem hefur þann eiginleika að geta fundið sennilegt bilunarsvæði með bilanakóðum sem geymdir eru í tölvuminni,
- 35) „upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækis“: allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna greininga, viðhalds, skoðunar, reglulegs eftirlits, viðgerða, endurstillinga eða endurfrumstillinga ökutækisins sem framleiðendur láta viðurkenndum seljendum sínum og viðgerðarverkstæðum í té, ásamt öllum síðari breytingum á og viðbótum við slíkar upplýsingar, þ.m.t. allar upplýsingar sem gerð er krafa um vegna uppsetningar hluta og búnaðar á ökutæki,
- 36) „sjálfstæður rekstraraðili“: fyrirtæki, önnur en viðurkenndir seljendur og viðgerðarverkstæði, sem beint eða óbeint koma að viðgerðum og viðhaldi ökutækja, einkum viðgerðarverkstæði, framleiðendur eða dreifingaraðilar viðgerðabúnaðar, verkfæra eða varahluta, útgefendur tækniupplýsinga, bifreiðaklúbbar, vegabjónustufyrirtæki, rekstraraðilar sem annast eftirlits- og prófunarþjónustu, rekstraraðilar sem annast þjálfun þeirra sem annast uppsetningu, framleiðslu eða viðgerðir á búnaði fyrir ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti,
- 37) „nýtt ökutæki“: ökutæki sem hefur aldrei áður verið skráð eða tekið í notkun,
- 38) „skráning“: opinbert leyfi til að taka í notkun ökutæki til aksturs á vegum en í því koma fram auðkenni þess og raðnúmer sem nefnist skráningarnúmer, hvort heldur er varanlegt, tímabundið eða til skamms tíma,
- 39) „að setja á markað“: að gera ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilda tæknieiningu, hluta eða búnað aðgengilegan innan Sambandsins í fyrsta sinn,
- 40) „að taka í notkun“: fyrsta notkun ökutækis, kerfis, íhlutar, aðskilinnar tæknieiningar, hlutar eða búnaðar í þeim tilgangi sem fyrirhugaður er, innan Sambandsins,
- 41) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem setur ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilda tæknieiningu, hlut eða búnað frá þriðja landi á markað,
- 42) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfanga-keðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem gerir ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilda tæknieiningu, hlut eða búnað aðgengilegan á markaði,

- 43) „rekstraraðili“: framleiðandi, fulltrúi framleiðanda, innflytjandi eða dreifingaraðili,
- 44) „markaðseftirlit“: sú starfsemi sem landsyfyrvöld annast og þær ráðstafanir sem þau gera til að tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem sett eru á markað uppfylli þær kröfur sem settar eru fram í viðeigandi samþæfingarlöggjöf Sambandsins og skapi ekki hættu fyrir heilbrigði, öryggi né aðra þætti er varða hagsmuni almennings,
- 45) „markaðseftirlitsyfyrvald“: yfirvald aðildarríkis sem ber ábyrgð á markaðseftirliti á yfirráðasvæði sínu,
- 46) „landsyfyrvald“: viðurkenningaryfirvald eða annað yfirvald sem kemur að og ber ábyrgð á markaðseftirliti, landamæravörslu eða skráningu í aðildarríki að því er varðar ökutæki, kerfi, íhluti, aðskildar tæknieiningar, hluti eða búnað,
- 47) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending ökutækis, kerfis, íhlutar, aðskilinnar tæknieiningar, hlutar eða búnaðar til dreifingar eða notkunar á markaði á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 48) „gerð ökutækis“: flokkur ökutækja, þ.m.t. afbrigði og útgáfur í sama flokki, sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:
- flokks,
 - framleiðanda,
 - tegundarheiti frá framleiðanda,
 - grunneiginleika í smíði og hönnun,
 - undirvagna með miðbita/undirvagna með langbitum/liðskiptra undirvagna (augljós grundvallarmismunur),
 - hvað varðar flokk T: ása (fjöldi) eða hvað varðar flokk C: ása/belta (fjöldi),
 - ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi,
- 49) „afbrigði“: ökutæki sömu gerðar sem eru ekki frábrugðin með tilliti til a.m.k. eftirfarandi grunnatriða:
- a) hvað varðar dráttarvélar:
- yfirbyggingar eða tegundar yfirbyggingar,
 - lokaáfanga,
 - hreyfils (brunahreyfill/fjölknúinn hreyfill/rafmagnshreyfill/fjölknúinn rafhreyfill),
- vinnsluháttar,
- fjölda og fyrirkomulags strokka,
- mismunar á afl sem er mest 30% (mesta afl sé ekki meira en 1,3 sinnum minnsta afl),
- mismunar á sprengirými sem er mest 20% (hæsta tala sé ekki hærri en 1,2 sinnum lægsta tala),
- aflása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
- stýriása (fjöldi og staðsetning),
- mismunar á hámarks massa með hleðslu sem er mest 10%,
- girskiptingar (gerð),
- veltigrindar,
- hemlaðra ása (fjöldi),
- b) hvað varðar eftirvagna eða útskiptanlegan dreginn búnað:
- stýriása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
 - mismunar á hámarks massa með hleðslu sem er mest 10%,
 - hemlaðra ása (fjöldi),
- 50) „fjölknúid ökutæki“: knúid ökutæki sem er búið a.m.k. tveimur mismunandi orkubreytum og tveimur mismunandi orkugeymslukerfum (á ökutækinu) til að knýja það,
- 51) „fjölknúid rafökutæki“: ökutæki sem dregur þá orku sem knýr það úr báðum eftirtöldum safnorkugjöfum/afgjöfum í ökutækinu:
- a) nýtanlegu eldsneyti,
- b) rafgeymi, þétti, sveifluhjóli/rafal eða öðrum rafmagnssafnbúnaði fyrir orku eða afl,
- Þessi skilgreining nær einnig yfir ökutæki sem fá orku úr nýtanlegu eldsneyti eingöngu til þess að hlaða rafmagnssafnbúnað fyrir orku/afl,
- 52) „ökutæki sem er eingöngu rafknúid“: ökutæki sem knúid er af kerfi sem samanstendur af einni eða fleiri rafhlöðum, einu eða fleiri tækjum til að aðlaga raforku og einni eða fleiri rafmagnsvélum sem breyta raforku frá safnorkugjafa í vélræna orku, sem afhent er við hjólin til að knýja ökutækið,

- 53) „útfærsla afbrigðis“: ökutæki sem eru samsetning af atriðum sem fram koma í upplýsingasafninu sem um getur í 10. mgr. 24. gr.

Tilvísanir í þessari reglugerð í kröfur, málsmeðferðarreglur eða fyrirkomulag sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð skulu lesast sem tilvísanir í slíkar kröfur, málsmeðferðarreglur eða fyrirkomulag sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og í framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt henni.

4. gr.

Ökutækjaflokkar

Í reglugerð þessari gilda eftirtaldir ökutækjaflokkar:

- 1) „flokkur T“ nær yfir allar dráttarvélar á hjólum, allir flokkar dráttarvéla á hjólum sem lýst er í 2.-8. lið eru til viðbótar merktir með „a“ eða „b“ í samræmi við hönnunarhraða þeirra:
 - a) „a“ er fyrir dráttarvélar á hjólum með 40 km/klst. hámarkshönnunarhraða,
 - b) „b“ er fyrir dráttarvélar á hjólum með hámarks-hönnunarhraða yfir 40 km/klst.,
 - 2) „flokkur T1“ nær yfir dráttarvélar á hjólum þar sem ásinnt sem er næstur ökumanni hefur lágmarkssporviddina 1150 mm, massi án hleðslu þegar ökutæki er tilbúið til aksturs er meiri en 600 kg og fríhæð frá jörðu er ekki meiri en 1000 mm.
 - 3) „flokkur T2“ nær yfir dráttarvélar á hjólum með lágmarkssporvidd undir 1150 mm, massa ökutækis án hleðslu þegar það er tilbúið til aksturs upp á meira en 600 kg og fríhæð frá jörðu sem er ekki meiri en 600 mm, ef hæð þungamiðju dráttarvélarinnar (sem mæld er miðað við jörðu) deilt með meðaltali lágmarkssporviddar fyrir hvern ás fer yfir 0,90 skal hámarkshönnunarhraði takmarkast við 30 km/klst.,
 - 4) „flokkur T3“ nær yfir dráttarvélar á hjólum með massa ökutækis án hleðslu þegar það er tilbúið til aksturs sem ekki er meiri en 600 kg,
 - 5) „flokkur T4“ nær yfir dráttarvélar á hjólum til sérstakra nota,
 - 6) „flokkur T4.1“ (dráttarvélar með mikilli fríhæð) nær yfir dráttarvélar hannaðar til vinnu við hávaxnar nytjaplöntur, t.d. vínvið. Þær eru með upphækkuðum undirvagni eða hluta undirvagns þannig að þeim má aka meðfram röðum nytjaplantnanna svo að ein eða fleiri röð séu milli vinstri og hægri hjóla. Slíkar dráttarvélar eru ætlaðar til að bera eða knýja tæki sem festa má framan á, á milli ásanna, að aftan eða á pall. Þegar dráttarvélin er í vinnustöðu er fríhæð frá jörðu hornrétt á raðir nytjaplantnanna meiri en 1000 mm. Þegar hæð þyngdarpunktar dráttarvélarinnar (mæld miðað við jörðu með þeim hjólbörðum sem venjulega eru notaðir), deilt með meðaltali lágmarkssporviddar allra ása, er meiri en 0,90 má hámarkshönnunarhraði ekki vera umfram 30 km/klst.,
 - 7) „flokkur T4.2“ (mjög breiðar dráttarvélar) nær yfir dráttarvélar sem einkennast af miklu umfangi, einkum ætlaðar til að vinna stór svæði ræktanlegs lands,
 - 8) „flokkur T4.3“ (dráttarvélar með lítilli fríhæð) nær yfir fjórhjóladrifnar dráttarvélar með útskiptanlegum búnaði sem ætlaður er til nota í landbúnaði eða við skógrækt og einkennast af grind með einu eða fleiri aflúttökum, með tæknilega leyfilegan massa sem er ekki meiri en 10 tonn og þar sem hlutfallið milli þessa massa og massa ökutækisins án hleðslu tilbúins til aksturs er minna en 2,5 og með þungamiðju, sem mæld er miðað við jörðu og notast við hjólbarða til almennrar notkunar, er undir 850 mm,
 - 9) „flokkur C“ nær yfir dráttarvélar sem knúnar eru beltum eða með samsetningu hjóla og belta, með undirflokkum sem skilgreindir eru hliðstætt við flokk T,
 - 10) „flokkur R“ nær yfir eftirvagna, allir flokkar eftirvagna sem lýst er í liðum 11 til 14 eru til viðbótar merktir með „a“ eða „b“ í samræmi við hönnunarhraða þeirra:
 - a) „a“ er fyrir eftirvagna með 40 km/klst. hámarkshönnunarhraða,
 - b) „b“ er fyrir eftirvagna með hámarkshönnunarhraða sem er meiri en 40 km/klst.,
 - 11) „flokkur R1“ nær yfir eftirvagna þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt ekki meiri en 1500 kg,
 - 12) „flokkur R2“ nær yfir eftirvagna þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt meiri en 1500 kg en ekki meiri en 3500 kg,
 - 13) „flokkur R3“ nær yfir eftirvagna þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt meiri en 3500 kg en ekki meiri en 21 000 kg,
 - 14) „flokkur R4“ nær yfir eftirvagna þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt meiri en 21 000 kg,
 - 15) „flokkur S“ nær yfir útskiptanlegan dreginn búnað.
- Hver flokkur útskiptanlegs, dregins búnaðar er til viðbótar merktur með „a“ eða „b“ í samræmi við hönnunarhraða hans:

- a) „a“ er fyrir útskiptanlegan, dreginn búnað með 40 km/klst. hámarkshönnunarhraða,
- b) „b“ er fyrir útskiptanlegan, dreginn búnað með hámarkshönnunarhraða sem er meiri en 40 km/klst.,
- 16) „flokkur S1“ nær yfir útskiptanlegan dreginn búnað þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt ekki meiri en 3500 kg,
- 17) „flokkur S2“ nær yfir útskiptanlegan dreginn búnað þar sem tæknilega leyfilegur massi á hvern ás er samanlagt meiri en 3500 kg.

II. KAFLI

ALMENNAR SKULDBINDINGAR

5. gr.

Skyldur aðildarríkjanna

1. Aðildarríki skulu koma á eða skipa viðurkenningaryfirvöld sem eru lögbær í málum er varða viðurkenningu og markaðseftirlitsyfirvöld sem eru lögbær í málum er varða markaðseftirlit í samræmi við þessa reglugerð. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar slíkum yfirvöldum er komið á eða þau skipuð.

Tilkynningin um viðurkenningaryfirvöld eða markaðseftirlitsyfirvöld skal innihalda nafn, heimilisfang, þ.m.t. tölvu-póstfang, og ábyrgðarsvið þeirra. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá og upplýsingar um viðurkenningaryfirvöld á vefsetri sínu.

2. Aðildarríkin skulu einungis heimila að ökutæki, íhlutir og aðskildar tæknieiningar sem fullnægja kröfum þessarar reglugerðar séu sett á markað, skráð eða tekin í notkun.

3. Aðildarríki skulu ekki banna, takmarka eða hindra að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar séu sett á markað, skráð eða tekin í notkun af ástæðum er varða þætti í smíði þeirra og virkni sem þessi reglugerð tekur til ef þau uppfylla kröfur hennar.

4. Aðildarríki skulu skipuleggja og framkvæma markaðseftirlit og eftirlit með ökutækjum, kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum sem sett eru á markað í samræmi við III. kafla reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

6. gr.

Skyldur viðurkenningaryfirvalda

1. Viðurkenningaryfirvöld skulu tryggja að framleiðendur sem sækja um gerðarviðurkenningu uppfylli skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

2. Viðurkenningaryfirvöld skulu aðeins viðurkenna þau ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem uppfylla kröfur þessarar reglugerðar.

7. gr.

Ráðstafanir vegna markaðseftirlits

1. Að því er varðar gerðarviðurkennd ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar skulu markaðseftirlitsyfirvöld framkvæma viðeigandi sannpröfun skjala, með fullnægjandi hætti, með tilliti til meginreglna sem hafa verið settar um áhættumat, kvartanir og aðrar upplýsingar.

Markaðseftirlitsyfirvöld geta krafist þess að rekstraraðilar geri slík gögn og upplýsingar aðgengilegar eins og þau telja nauðsynlegt til að geta sinnt starfsemi sinni.

Ef rekstraraðilar framvísa samræmisvottorðum skulu markaðseftirlitsyfirvöld taka tilhlýðilegt tillit til slíkra vottorða.

2. Fyrir hluti og búnað, annan en þann sem fellur undir 1. mgr. þessarar greinar, skal 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 gilda í heild sinni.

8. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Framleiðendur skulu tryggja að þegar ökutæki þeirra, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru sett á markað eða tekin í notkun hafi þau verið framleidd og samþykkt í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð sem og framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

2. Þegar um er að ræða fjölþrepa gerðarviðurkenningu skal sérhver framleiðandi ábyrgur fyrir viðurkenningu og samræmi framleiðslu þeirra kerfa, íhluta eða aðskildu tæknieininga sem bætt er við á því smíðaprepi ökutækisins sem framleiðandinn sér um. Framleiðandi sem breytir íhlutum eða kerfum, sem þegar hafa verið samþykkt á fyrri þrepum, skal ábyrgur fyrir viðurkenningu og samræmi framleiðslu þessara breyttu íhluta og kerfa.

3. Framleiðendur sem breyta ófullbúnu ökutæki með þeim hætti að það fari í annan ökutækjaflokk, með þeim afleiðingum að lagalegar kröfur sem þegar hafa verið metnar á fyrra viðurkenningarstigi breytast, skulu einnig bera ábyrgð á að kröfurnar sem eiga við flokkinn sem breytta ökutækið er í séu uppfylltar.

4. Að því er varðar viðurkenningu ökutækja, kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga sem falla undir þessa reglugerð skulu framleiðendur með staðfestu utan Sambandsins skipa einn fulltrúa með staðfestu innan Sambandsins sem fulltrúa sinn gagnvart viðurkenningaryfirvaldinu.

5. Framleiðendur með staðfestu utan Sambandsins skulu ennfremur skipa einn fulltrúa með staðfestu innan Sambandsins vegna markaðseftirlits sem getur verið fulltrúinn sem um getur í 4. mgr. eða annar fulltrúi til viðbótar.

6. Framleiðendur skulu ábyrgir fyrir öllum þáttum viðurkenningarferlisins gagnvart viðurkenningaryfirvaldinu, svo og fyrir samræmi framleiðslunnar, óháð því hvort þeir tengist með beinum hætti öllum þrepum í smíði ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar.

7. Í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð skulu framleiðendur tryggja að aðferðir séu til staðar til að samræmi við viðurkennda gerð haldist í raðframleiðslu. Í samræmi við VI. kafla skal taka tillit til breytinga á hönnun eða einkennum ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem og breytinga á kröfum sem ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining eru sögð uppfylla.

8. Til viðbótar við lögboðna áletrun og gerðarviðurkenningarmerki sem framleiðendur festa á ökutæki sín, íhluti eða aðskildar tæknieiningar í samræmi við 34. gr., skulu þeir tilgreina nafn, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang sitt í Sambandinu þar sem hafa má samband við þá, á ökutækjum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem þeir setja á markað eða, ef það er ekki mögulegt, á pakkningum eða í skjölum sem fylgja íhlut eða aðskilinni tæknieiningu.

9. Framleiðendur skulu sjá til þess að á meðan ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru á þeirra ábyrgð ógni geymslu- eða flutningsskilyrði ekki samræmi þeirra við kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð.

9. gr.

Skyldur framleiðenda varðandi vörur þeirra sem ekki uppfylla kröfur um samræmi eða sem fela í sér alvarlega áhættu

1. Framleiðendur, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem sett hefur verið á markað eða tekin í notkun, sé ekki í samræmi við þessa reglugerð eða framseldar gerðir og framkvæmdargerðar sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að færa ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna til samræmis við reglugerðina, taka þau af markaði eða innkalla, eins og við á.

Framleiðandinn skal tafarlaust senda tilkynningu til viðurkenningaryfirvaldsins, sem veitti viðurkenninguna, þar sem fram koma upplýsingar einkum um ósamræmið og um allar ráðstafanir sem gerðar hafa verið til úrbóta.

2. Ef alvarleg áhætta skapast af ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði skulu framleiðendur

tafarlaust senda tilkynningu til viðurkenningaryfirvalds eða markaðseftirlitsyfirvalds í því aðildarríki þar sem ökutækið, kerfið, íhluturinn, aðskilda tæknieiningin, hlutinn eða búnaðurinn var settur á markað eða tekin í notkun, þar sem fram koma upplýsingar einkum um ósamræmið og um allar ráðstafanir sem gerðar hafa verið til úrbóta.

3. Framleiðendur skulu halda eftir upplýsingasafninu sem um getur í 10. mgr. 24. gr. og til viðbótar skal framleiðandi ökutækis halda eftir eintaki af samræmisvottorðinu sem um getur í 33. gr. þannig að viðurkenningaryfirvöld hafi aðgang að því í 10 ár frá því að ökutækið er sett á markað, og í fimm ár eftir að kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining er sett á markað.

4. Í kjölfar rökstuddrar beiðni frá landsbundnu yfirvaldi, skulu framleiðendur afhenda því yfirvaldi, í gegnum viðurkenningaryfirvald, eintak af ESB-gerðarviðurkenningarvottorðinu eða heimildinni sem um getur í 1. og 2. mgr. 46. gr. sem sýnir fram á að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli samræmiskröfur, á tungumáli þess yfirvalds. Framleiðendur skulu hafa samstarf við landsbundið yfirvald að því er varðar allar aðgerðir sem gripið er til í samræmi við 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 í því skyni að útrýma áhættu sem ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar, sem sett hafa verið á markað, skráð eða tekin í notkun, hafa í för með sér.

10. gr.

Skyldur fulltrúa framleiðenda að því er varðar markaðseftirlit

Fulltrúi framleiðanda vegna markaðseftirlits skal inna af hendi þau verkefni sem tilgreind eru í umboðinu frá framleiðandanum. Umboðið skal a.m.k. gefa fulltrúanum heimild til:

- a) að hafa aðgang að upplýsingasafninu sem um getur í 22. gr. og samræmisvottorðum sem um getur í 33. gr. þannig að viðurkenningaryfirvöld hafi aðgang að þeim í 10 ár frá því að ökutækið er sett á markað, og í fimm ár eftir að kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining eru sett á markað,
- b) að veita viðurkenningaryfirvaldi allar upplýsingar og öll skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á framleiðslu-samræmi ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, í kjölfar rökstuddrar beiðni frá því yfirvaldi,
- c) að hafa samvinnu við viðurkenningaryfirvöld eða markaðseftirlitsyfirvöld, að þeirra beiðni, varðandi allar aðgerðir sem gripið er til í því skyni að útrýma áhættu sem ökutæki, kerfi, íhlutir, aðskildar tæknieiningar, hlutir eða búnaður sem fellur undir umboð þeirra, hefur í för með sér.

*11. gr.***Skyldur innflytjenda**

1. Innflytjendur skulu aðeins setja ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar á markað sem annað hvort hafa fengið ESB-gerðarviðurkenningu eða sem uppfylla kröfur vegna landsbundinnar viðurkenningar, eða hluti eða búnað sem fellur alfarið undir kröfur reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

2. Áður en ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining eru sett á markað skal innflytjandi tryggja að upplýsingasafn í samræmi við 10. mgr. 24. gr. sé til staðar og að kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining hafi það gerðarviðurkenningamerki sem krafist er og uppfylli kröfur 8. mgr. 8. gr. Ef um er að ræða ökutæki skal innflytjandi staðfesta að því fylgi það samræmisvottorð sem krafist er.

3. Ef innflytjendur telja eða hafa ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur, aðskilin tæknieining, hlutur eða búnaður uppfylli ekki kröfur þessarar reglugerðar, og sé einkum ekki í samræmi við gerðarviðurkenningu skulu þeir ekki setja ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu á markað, heimila notkun þeirra eða skráningu fyrr en samræmi við kröfur hefur verið tryggt. Ef þeir telja eða hafa ástæðu til að ætla að alvarleg áhætta skapist af ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði skulu þeir ennfremur tilkynna það til framleiðanda og markaðseftirlitsyfirvalda. Fyrir ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar með gerðarviðurkenningu skulu þeir einnig tilkynna það til viðurkenningaryfirvaldsins sem veitti viðurkenninguna.

4. Innflytjendur skulu tilgreina nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang, þar sem hafa má samband við þá, á ökutækinu, kerfinu, íhlutnum, aðskildu tæknieiningunni, hlutnum eða búnaðinum eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðunum eða í skjali sem þeim fylgja.

5. Innflytjendur skulu tryggja að ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilinni tæknieiningu fylgi leiðbeiningar og upplýsingar, eins og krafist er í samræmi við 51. gr., á opinberu tungumáli eða tungumálum hlutaðeigandi aðildarríkis.

6. Innflytjendur skulu sjá til þess að á meðan ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru á þeirra ábyrgð ógni geymslu- eða flutningsskilyrði ekki samræmi þeirra við kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð.

7. Þegar innflytjendur telja það viðeigandi að því er varðar alvarlega áhættu sem skapist af ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni

tæknieiningu, hlut eða búnaði skulu þeir, til að vernda heilsu og öryggi neytenda, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir og innkallanir ökutækja, kerfa, íhluta, aðskilinna tæknieininga, hluta eða búnaðar og einnig upplýsa dreifingaraðila um slíkt eftirlit.

*12. gr.***Skyldur innflytjenda varðandi vörur þeirra sem ekki uppfylla kröfur um samræmi eða sem fela í sér alvarlega áhættu**

1. Innflytjendur, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem þeir hafa sett á markað, sé ekki í samræmi við þessa reglugerð, skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta, sem eru nauðsynlegar til að færa ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieiningu til samræmis við reglugerðina, taka hana af markaði eða innkalla, eins og við á.

2. Þegar alvarleg áhætta skapist af ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði skulu innflytjendur án tafar tilkynna það til framleiðenda, viðurkenningaryfirvalda og markaðseftirlitsyfirvalda í því aðildarríki þar sem hann hefur verið settur á markað. Innflytjandi skal einnig tilkynna þeim um allar aðgerðir sem gripið er til og veita upplýsingar, einkum um alvarlegu áhættuna sem og þær ráðstafanir til úrbóta sem framleiðandinn hefur gripið til.

3. Í 10 ár frá því að ökutæki hefur verið sett á markað og í fimm ár frá því að kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining hefur verið sett á markað skulu innflytjendur halda afriti af samræmisvottorði þannig að viðurkenningaryfirvöld og markaðseftirlitsyfirvöld hafi aðgang að því og tryggja að upplýsingasafn eins og um getur í 10. mgr. 24. gr. sé aðgengilegt þessum yfirvöldum, fari þau fram á það.

4. Innflytjendur skulu, í kjölfar rökstuddrar beiðni frá innlendu yfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli kröfur, á tungumáli þess yfirvalds. Innflytjendur skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem gripið er til í því skyni að útiloka áhættu sem ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem þeir hafa sett á markað, hefur í för með sér.

*13. gr.***Skyldur dreifingaraðila**

1. Þegar ökutæki, kerfi, íhlutur, aðskilin tæknieining, hlutur eða búnaður er boðinn fram á markaði skulu dreifingaraðilar gæta þess vandlega að varan sé í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar.

2. Áður en ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining er sett á markað, skráð eða tekin í notkun skulu dreifingaraðilar sannreyna að ökutækið, kerfið, íhluturinn eða aðskilda tæknieiningin hafi þá lögboðnu áletrun eða gerðarviðurkenningarmerki sem gerð er krafa um, að þeim fylgi umbeðin gögn sem og leiðbeiningar og öryggisupplýsingar á opinberu tungumáli eða tungumálum þess aðildarríkis þar sem setja á ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna á markað, einnig að innflytjandi og framleiðandi uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 2. og 4. mgr. 11. gr. og 1. og 2. mgr. 34. gr.

3. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess að á meðan ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru á þeirra ábyrgð ógni geymslu- eða flutningsskilyrði ekki samræmi þeirra við kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð.

14. gr.

Skyldur dreifingaraðila varðandi vörur þeirra sem ekki uppfylla kröfur um samræmi eða sem fela í sér alvarlega áhættu

1. Ef dreifingaraðilar telja eða hafa ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli ekki kröfur þessarar reglugerðar skulu þeir ekki setja á markað, skrá eða taka í notkun ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna fyrr en þau hafa verið færð til samræmis við reglugerðina.

2. Dreifingaraðilar sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem þeir hafa sett á markað eða skráð eða sem þeir voru ábyrgir fyrir að tekin væri í notkun, uppfylli ekki kröfur þessarar reglugerðar skulu tilkynna það til framleiðanda eða fulltrúa framleiðanda til að tryggja að gripið verði til ráðstafana til úrbóta, sem nauðsynlegar eru til þess að færa ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna til samræmis við reglugerðina, eða afturkalla hana eftir því sem við á, í samræmi við 1. mgr. 9. gr. eða 1. mgr. 12. gr.

3. Þegar alvarleg áhætta skapast af ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði skulu dreifingaraðilar án tafar tilkynna það til framleiðenda, innflytjanda, viðurkenningaryfirvalda og markaðseftirlitsyfirvalda í því aðildarríki þar sem hann hefur verið settur á markað. Dreifingaraðili skal einnig tilkynna þeim um allar aðgerðir sem gripið er til og veita upplýsingar, einkum um alvarlegu áhættuna sem og þær ráðstafanir til úrbóta sem framleiðandinn hefur gripið til.

4. Í kjölfar rökstuddrar beiðni frá landsbundnu yfirvaldi skulu dreifingaraðilar tryggja að framleiðandi veiti landsbundna yfirvaldinu upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 4. mgr. 9. gr. eða að innflytjandi veiti landsbundna yfirvaldinu upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 3. mgr. 12. gr. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er

varðar allar aðgerðir sem gripið er til, í samræmi við 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, í því skyni að útiloka áhættu sem ökutæki, kerfi, íhlutur, aðskilin tæknieining, hlutur eða búnaður sem þeir hafa sett á markað, hefur í för með sér.

15. gr.

Tilvik þar sem skyldur framleiðenda gilda um innflytjendur og dreifingaraðila

Í skilningi þessarar reglugerðar telst innflytjandi eða dreifingaraðili vera framleiðandi og skal hann gegna skyldum framleiðanda skv. 8. til 10. gr., þegar innflytjandi eða dreifingaraðili setur á markað, skráir eða ber ábyrgð á að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining sé tekin í notkun, undir eigin nafni eða vörumerki, eða breytir ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilinni tæknieiningu þannig að það geti haft áhrif á það hvort kröfur séu uppfylltar.

16. gr.

Rekstraraðilar tilgreindir

Ef farið er fram á það skulu rekstraraðilar greina viðurkenningaryfirvöldum og markaðseftirlitsyfirvöldum frá eftirfarandi til fimm ára:

- a) öllum rekstraraðilum sem hafa séð þeim fyrir ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði,
- b) öllum rekstraraðilum sem þeir hafa séð fyrir ökutæki, kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu, hlut eða búnaði.

III. KAFLI

EFNISLEGAR KRÖFUR

17. gr.

Kröfur varðandi notkunaröryggi ökutækja

1. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki séu hönnuð, smíðuð og sett saman þannig að sem minnst hætta sé á að farþegar þeirra og aðrir á svæðinu umhverfis ökutækið verði fyrir meiðslum.

2. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir og aðskildar tæknieiningar uppfylli viðeigandi kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð, þ.m.t. kröfur varðandi:

- a) heilleika burðarvirkis ökutækis,
- b) kerfi til að aðstoða ökumann við að stjórna ökutækinu, einkum að því er varðar stýri- og hemlakerfi, þ.m.t. þróuð hemlakerfi og rafrænan stöðugleikabúnað,

- c) kerfi til að veita ökumanni útsýn og upplýsingar um ástand ökutækis og svæðisins umhverfis, þ.m.t. rúður, spegla og upplýsingakerfi fyrir ökumann,
- d) ljósakerfi ökutækja,
- e) vernd ökumanns og farþega í ökutækjum, þ.m.t. innréttingar, höfuðpúða, sætisbelti og dyr á ökutækjum,
- f) ytra borð ökutækis og fylgihluti,
- g) rafsegulsviðssamhæfi,
- h) hljóðmerkjabúnað,
- i) hitakerfi,
- j) búnað til að koma í veg fyrir notkun án leyfis,
- k) auðkenniskerfi í ökutækjum,
- l) massa og mál,
- m) rafmagnsöryggi, þ.m.t. stöðurafmagn,
- n) undirakstursvörn að aftan,
- o) hliðarvörn,
- p) hleðslupalla,
- q) dráttarbúnað,
- r) hjólbarða,
- s) hjól- og aurhlífabúnað,
- t) bakkgir,
- u) belti,
- v) vélrænan tengibúnað, þ.m.t. vörn gegn mistökum við festingu.

3. Ef hættu af völdum rafmagns í íhlutum fyrir ökutæki fellur undir framselda gerð eða framkvæmdargerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð skulu þeir ekki falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/95/EB frá 12. desember 2006 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka ⁽³²⁾.

4. Kröfurnar sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu gilda um ökutæki sem og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru fyrir þau ökutæki, ef þær eru viðeigandi skv. I. viðauka.

5. Til að tryggja að háu stigi notkunaröryggis sé viðhaldið skal framkvæmdastjórnin hafa vald til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 71. gr. varðandi ítarlegar

tæknilegar kröfur fyrir þá þætti sem taldir eru upp í 2. mgr. þessarar greinar, þ.m.t. prófunarferli og viðmiðunarmörk, eftir atvikum. Samþykkja skal fyrstu framseldu gerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

Þessar ítarlegu kröfur skulu vera þannig að þær auki við, eða a.m.k. viðhaldi, því stigi notkunaröryggis sem kveðið er á um í tilskipuninum sem um getur í 1. mgr. 76. gr. og 77. gr., og skulu tryggja eftirfarandi:

- a) að ökutæki með hámarkshönnunarhraða upp á meira en 40 km/klst. hafi sama stig notkunaröryggis að því er varðar hemlaafköst, og eftir því sem við á læsivarið hemlakerfi, og vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra,
- b) að hámarkssnertiþrýstingur hjólbarða eða belta við hart yfirborð vegar fari ekki yfir 0,8 MPa.

18. gr.

Kröfur um öryggi á vinnustað

1. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki séu hönnuð, smíðuð og sett saman þannig að dregið sé úr hættu á meiðslum einstaklinga sem starfa á ökutækinu eða með það.
2. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar uppfylli viðeigandi kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð, þ.m.t. kröfur varðandi:
 - a) veltigrindur (ROPS),
 - b) fallvarnargrindur,
 - c) farþegasæti,
 - d) váhrif sem ökumaður verður fyrir af völdum hávaðastigs,
 - e) ökumannssæti,
 - f) athafnarými og aðgang að ökumannssæti, þ.m.t. vörn gegn því að fólk renni til, hrasí eða detti,
 - g) aflúttök,
 - h) verndun aflrásaríhluta,
 - i) festipunkta öryggisbeltis,
 - j) öryggisbelti,
 - k) vörn ökumanns gegn hlutum sem smjúga í gegn (e. *Operator Protection Structures, OPS*),
 - l) vörn ökumanns gegn hættulegum efnum,
 - m) vörn gegn váhrifum af völdum hluta eða efna við mikinn hita eða mikinn kulda,

⁽³²⁾ Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 10.

- n) notendahandbók,
- o) stjórn tæki, þ.m.t. öryggi og áreiðanleika stjórnbúnaðar, neyðar- og sjálfvirkna hemlabúnað,
- p) vörn gegn hættum af völdum véla, öðrum en þeim sem tilgreindar eru í a-, b-, g- og k-lið, þ.m.t. vörn gegn grófri áferð, hvössum köntum og hornum, rofi í leiðslum sem flytja vökva og stjórnlausri hreyfingu ökutækisins,
- q) starfrækslu og viðhald, þ.m.t. örugg hreinsun ökutækisins,
- r) hlífar og varnarbúnað,
- s) upplýsingar, viðvörunarmerki og merkingar,
- t) smíðaeftirlit og vörur,
- u) rafgeyma.
- a) mengandi útblástur,
- b) ytra hljóðstig.
3. Viðmiðunarmörk, prófunarferli og kröfur vegna losunar mengandi efna sem tilgreind eru fyrir færanlegar vélar í tilskipun 97/68/EB gilda.
4. Viðmiðunarmörk fyrir tilgreind ytri hljóðstig skulu ekki vera hærri en eftirfarandi:
- a) 89 dB(A) fyrir dráttarvélar tilbúnar til aksturs með massa án hleðslu sem er meiri en 1500 kg,
- b) 85 dB(A) fyrir dráttarvélar tilbúnar til aksturs með massa án hleðslu sem ekki er meiri en 1500 kg.
- Þau skulu mæld í samræmi við prófunarferli sem mælt er fyrir um í framseldum gerðum sem um getur í 6. mgr.

3. Kröfurnar sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu gilda um ökutæki sem og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru fyrir þau ökutæki, ef þær eru viðeigandi skv. I. viðauka.

4. Til að tryggja að háu stigi öryggis á vinnustað sé viðhaldið skal framkvæmdastjórnin hafa vald til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 71. gr. varðandi ítarlegar tæknilegar kröfur fyrir þá þætti sem taldir eru upp í 2. mgr. þessarar greinar, þ.m.t. prófunarferli og viðmiðunarmörk, eftir atvikum. Samþykkja skal fyrstu framseldu gerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

Þessar ítarlegu kröfur skulu vera þannig að þær auki við, eða a.m.k. viðhaldi, því stigi öryggis á vinnustað sem kveðið er á um í þeim tilskipunum sem um getur í 1. mgr. 76. gr. og í 77. gr., með tilliti til vinnuvistfræði (þ.m.t. vörn gegn fyrirsjáanlegri rangnotkun, nothæfi stjórnkerfa, aðgengi að stjórnbúnaði til að koma í veg fyrir að hann sé virkjaður í ógáti, lögum notendaskila að fyrirsjáanlegum eiginleikum ökumanns, titrings og afskipta ökumanns), stöðugleika og brunaöryggis.

19. gr.

Kröfur varðandi vistvænleika

1. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki séu hönnuð, smíðuð og sett saman þannig að umhverfisáhrif séu í lágmarki.
2. Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir og aðskildar tæknieiningar uppfylli viðeigandi kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð, þ.m.t. kröfur varðandi:

IV. KAFLI

ESB-GERÐARVIÐURKENNINGARÁÐFERÐ

20. gr.

Aðferðir við veitingu ESB-gerðarviðurkenningar

1. Þegar sótt er um gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki getur framleiðandinn valið eina af eftirfarandi aðferðum:

- a) gerðarviðurkenningu í áföngum,
- b) gerðarviðurkenningu í einum áfanga,
- c) blandaða gerðarviðurkenningu.

Að auki getur framleiðandinn valið fjölþrepa gerðarviðurkenningu.

Ef um er að ræða gerðarviðurkenningu fyrir kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar á aðeins gerðarviðurkenning í einum áfanga við.

2. Gerðarviðurkenning í áföngum skal felast í því að öllum ESB-gerðarviðurkenningarvottorðum er safnað í áföngum fyrir þau kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem tilheyra ökutækinu og leiðir á lokaþrepinu til gerðarviðurkenningar ökutækisins í heild.

3. Gerðarviðurkenning í einum áfanga skal fela í sér viðurkenningu ökutækisins í heild sinni í einni aðgerð.

4. Blönduð gerðarviðurkenning er aðferð við gerðarviðurkenningu í áföngum þar sem viðurkenning eins eða fleiri kerfa er veitt á lokaþrepi viðurkenningar ökutækisins í heild án þess að nauðsynlegt sé að gefa út ESB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir þau kerfi.

5. Við fjölþrepa gerðarviðurkenningu votta eitt eða fleiri aðildarríki hvort ófullbúin gerð ökutækis eða gerð ökutækis, sem er fullbúið í áföngum, eftir því á hvaða smíðaprepi ökutækið er, uppfylli viðeigandi stjórnsluákvæði og tæknilegar kröfur þessarar reglugerðar.

Veita skal fjölþrepa gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki sem eru ófullbúin eða fullbúin í áföngum og eru í samræmi við upplýsingarnar í upplýsingamöppunni sem kveðið er á um í 22. gr. og uppfylla tæknilegar kröfur sem mælt er fyrir um í viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka, með hliðsjón af smíðaprepi ökutækisins.

6. Gerðarviðurkenning á lokasmíðaprepi skal aðeins veitt eftir að viðurkenningaryfirvald hefur gengið úr skugga um að ökutækið sem um ræðir uppfylli allar viðeigandi tæknilegar kröfur þegar það er á lokaþrepinu. Þetta skal fela í sér sannpröfun skjala vegna allra krafna sem eiga við um gerðarviðurkenningu fyrir ófullbúið ökutæki sem veitt er með fjölþrepa aðferð, jafnvel þó hún sé veitt fyrir annan flokk eða undirflokk ökutækis.

7. Val á viðurkenningaraðferð skal ekki hafa áhrif á viðeigandi efnislegar kröfur sem viðurkennd gerð ökutækis skal uppfylla þegar gefin er út gerðarviðurkenning fyrir fullbúið ökutæki.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 71. gr., varðandi ítarlegt fyrirkomulag að því er varðar gerðarviðurkenningaraðferðir. Samþykkja skal fyrstu framseldu gerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

21. gr.

Umsókn um gerðarviðurkenningu

1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um gerðarviðurkenningu til viðurkenningaryfirvaldsins.

2. Aðeins má leggja fram eina umsókn fyrir tiltekna gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar og hana má aðeins leggja fram í einu aðildarríki.

3. Sérstök umsókn skal lögð fram fyrir hverja gerð sem á að viðurkenna.

22. gr.

Upplýsingamappa

1. Umsækjandi skal afhenda viðurkenningaryfirvaldi upplýsingamöppu.

2. Í upplýsingamöppunni skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar:

- a) upplýsingaskjal,
- b) öll gögn, teikningar, ljósmyndir og aðrar upplýsingar,
- c) fyrir ökutæki, upplýsingar um aðferðina eða aðferðirnar sem valdar eru í samræmi við 1. mgr. 20. gr.,
- d) allar viðbótarupplýsingar sem viðurkenningaryfirvaldið fer fram á með skírskotun til málsmeðferðar við umsókn.

3. Afhenda má upplýsingamöppuna á pappír eða á rafrænu formi sem tæknipjónusta og viðurkenningaryfirvald viðurkenna.

4. Framkvæmdastjórnin skal í framkvæmdargerð mæla fyrir um fyrirmyndir að upplýsingaskjalinu og upplýsingamöppunni. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

23. gr.

Sértækar kröfur um upplýsingar sem skulu veittar í umsókn um gerðarviðurkenningu með öðrum aðferðum

1. Umsókn um gerðarviðurkenningu í áföngum skal fylgja upplýsingamappa í samræmi við 22. gr. og öll gerðarviðurkenningarvottorð sem krafist er samkvæmt sérhverri gerð sem talin er upp í I. viðauka.

Þegar um er að ræða gerðarviðurkenningu kerfis, ihlutar eða aðskilinnar tæknieiningar samkvæmt viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka skal viðurkenningaryfirvaldið hafa aðgang að upplýsingamöppunni sem henni tengist þar til viðurkenning er veitt eða synjað er um viðurkenningu.

2. Umsókn um gerðarviðurkenningu í einum áfanga skal fylgja upplýsingamappa sem kveðið er á um í 22. gr. og inniheldur viðeigandi upplýsingar í samræmi við framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð með tilliti til gildandi gerða.

3. Ef um er að ræða blandaða gerðarviðurkenningaraðferð skal eitt eða fleiri gerðarviðurkenningarvottorð, sem krafist er samkvæmt hverri viðeigandi gerð sem talin er upp í I. viðauka, fylgja upplýsingamöppunni og skal hún, svo fremi sem engu gerðarviðurkenningarvottorði er framvísað, innihalda viðkomandi upplýsingar í samræmi við þær framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð í tengslum við þessar viðeigandi gerðir.

4. Með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr. skal leggja fram eftirfarandi upplýsingar vegna fjölþrepa gerðarviðurkenningar:

- a) á fyrsta þrepi, þá hluta upplýsingamöppunnar og ESB-gerðarviðurkenningarvottorðanna sem eiga við eftir smíðaðþrepi grunnökutækisins,
- b) á öðru og síðari þrepum, þá hluta upplýsingamöppunnar og ESB-gerðarviðurkenningarvottorðanna sem eiga við núverandi smíðaðþrep ökutækisins og afrit af ESB-gerðarviðurkenningarvottorði fyrir ökutækið sem gefið var út á síðasta þrepi smíðinnar og allar upplýsingar um breytingar og viðbætur sem framleiðandi hefur gert á ökutækinu.

Upplýsingarnar sem tilgreindar eru í a- og b-lið í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar má veita í samræmi við 3. mgr.

5. Að rökstuddri beiðni er viðurkenningaryfirvaldinu heimilt að krefjast þess að framleiðandi veiti allar viðeigandi viðbótarupplýsingar sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að taka ákvörðun um hvaða prófanir eru nauðsynlegar eða til að greiða fyrir framkvæmd slíkra prófana.

V. KAFLI

BEITING ESB-GERÐARVIÐURKENNINGARAÐFERÐA

24. gr.

Almenn ákvæði

1. Viðurkenningaryfirvöld skulu aðeins veita ESB-gerðarviðurkenningu eftir að hafa gengið úr skugga um að

farið sé að framleiðslufyrirkomulagi sem um getur í 28. gr. og að gerð ökutækis, kerfis, ihlutar eða aðskilinnar tæknieiningar uppfylli viðeigandi kröfur.

2. ESB-gerðarviðurkenningar skulu veittar í samræmi við þennan kafla.

3. Komist viðurkenningaryfirvald að þeirri niðurstöðu að gerð ökutækis, kerfis, ihlutar eða aðskilinnar tæknieiningar skapi, þrátt fyrir að vera í samræmi við nauðsynleg ákvæði, alvarlega hættu varðandi öryggi eða hafi skaðleg áhrif á umhverfið eða lýðheilsu eða skapi öryggi á vinnustað alvarlega hættu, er því heimilt að synja um að veita ESB-gerðarviðurkenninguna. Í því tilfelli skal það án tafar senda viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna og framkvæmdastjórninni ítarlegt skjal þar sem fram koma ástæður fyrir ákvörðuninni og rökstuðningur fyrir niðurstöðu þess.

4. ESB-gerðarviðurkenningarvottorð skulu vera númeruð í samræmi við samræmt kerfi sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

5. Viðurkenningaryfirvaldið skal, innan mánaðar frá útgáfu ESB-gerðarviðurkenningarvottorðs, senda viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna afrit af ESB-gerðarviðurkenningarvottorðinu, ásamt meðfylgjandi fylgiskjólum, fyrir hverja gerð ökutækis sem það hefur viðurkennt, með sameiginlegu öruggu kerfi til rafrænna upplýsingaskipta. Afritið getur einnig verið örugg rafræn skrá.

6. Viðurkenningaryfirvaldið skal án tafar tilkynna viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna ef það synjar eða afturkallar viðurkenningu ökutækis sem og ástæður ákvörðunarinnar.

7. Á þriggja mánaða fresti skal viðurkenningaryfirvald senda viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna skrá yfir ESB-gerðarviðurkenningar kerfa, ihluta eða aðskilinnar tæknieininga sem það hefur veitt, breytt, synjað eða afturkallað á undanfarandi tímabili.

8. Fari viðurkenningaryfirvald annars aðildarríkis fram á það skal viðurkenningaryfirvaldið sem hefur veitt ESB-gerðarviðurkenningu senda því afrit af umbeðnu ESB-gerðarviðurkenningarvottorði, ásamt fylgiskjólum, með sameiginlegu öruggu kerfi til rafrænna upplýsingaskipta, innan eins mánaðar frá því að beiðnin barst. Afritið getur einnig verið örugg rafræn skrá.

9. Viðurkenningaryfirvald skal einnig afhenda framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem um getur í 5. til 8. mgr., fari framkvæmdastjórnin fram á það.

10. Viðurkenningaryfirvald skal setja saman upplýsingasafn sem samanstendur af upplýsingamöppunni ásamt prófunarskýrslum og öllum öðrum gögnum sem tæknihjónustan eða viðurkenningaryfirvaldið bæta inn í upplýsingamöppuna á meðan þau sinna starfsemi sinni. Upplýsingasafnið skal innihalda atriðaskrá yfir innihald þess, þar sem það er tölusett eða merkt á annan hátt til að auðkenna megi allar blaðsíður og skal snið skjalsins vera þannig að fram komi skrá yfir röð áfanga í tengslum við stjórnun ESB-gerðarviðurkenningarinnar, einkum dagsetningar endurskoðana og uppfærslna. Viðurkenningaryfirvald skal hafa upplýsingarnar í upplýsingasafninu aðgengilegar í 10 ár frá því að gildistíma viðeigandi viðurkenningar lýkur.

25. gr.

Sértæk ákvæði varðandi ESB-gerðarviðurkenningavottorð

1. ESB-gerðarviðurkenningavottorði skulu fylgja eftirfarandi fylgiskjöl:

- a) upplýsingasafnið sem um getur í 10. mgr. 24. gr.,
- b) niðurstöður úr prófunum,
- c) nafn/nöfn og sýnishorn af undirskrift þess eða þeirra sem hafa heimild til að skrifa undir samræmisvottorð og yfirlýsing um stöðu þeirra innan fyrirtækisins,
- d) ef um er að ræða ESB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki, útfyllt eintak samræmisvottorðs.

2. ESB-gerðarviðurkenningavottorð skal vera gefið út í samræmi við fyrirmynd sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

3. Að því er varðar allar gerðir ökutækja skal viðurkenningaryfirvaldið:

- a) fylla út alla viðeigandi hluta ESB-gerðarviðurkenningarvottorðsins, þ.m.t. blaðið með prófunarniðurstöðunum sem fylgir með því sem viðhengi,
- b) safna saman atriðaskrá með upplýsingasafninu,

c) gefa út útfyllt vottorð ásamt fylgiskjöllum til handa umsækjanda án tafar.

Framkvæmdastjórnin skal mæla fyrir um fyrirmynd að blaðinu með prófunarniðurstöðunum sem um getur í a-lið í framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

4. Ef um er að ræða ESB-gerðarviðurkenningu með takmarkað gildi, í samræmi við 35. gr., eða ef undanþágur hafa verið veittar frá tilteknum ákvæðum þessarar reglugerðar eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, skulu þær takmarkanir eða undanþágur koma fram í ESB-gerðarviðurkenningavottorðinu.

5. Ef framleiðandi velur blandaða gerðarviðurkenningar- aðferð skal viðurkenningaryfirvaldið fella inn í upplýsingasafnið tilvísanir í þær prófunarskýrslur sem komið er á með framkvæmdargerðunum sem um getur í 1. mgr. 27. gr. og ekki er til ESB-gerðarviðurkenningavottorð fyrir.

6. Ef framleiðandi velur gerðarviðurkenningu í einum áfanga skal viðurkenningaryfirvaldið koma á skrá yfir viðeigandi kröfur eða gerðir og skal sú skrá vera fylgiskjal með ESB-gerðarviðurkenningavottorði. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirmyndina að slíki skrá í framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

26. gr.

Sértæk ákvæði varðandi kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar

1. ESB-gerðarviðurkenning skal veitt að því er varðar kerfi sem er í samræmi við efnisatriðin í upplýsingamöppunni og uppfyllir tæknilegu kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

2. ESB-gerðarviðurkenning fyrir íhlut eða aðskilda tæknieiningu skal veitt að því er varðar íhlut eða aðskilda tæknieiningu sem er í samræmi við efnisatriðin í upplýsingamöppunni og sem uppfyllir tæknilegu kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

3. Þegar íhlutir eða aðskildar tæknieiningar, hvort sem þær eru ætlaðar til viðgerða, þjónustu eða viðhalds, falla einnig undir gerðarviðurkenningu kerfis að því er varðar ökutæki, er ekki krafist frekari viðurkenningar fyrir íhlut eða aðskilda tæknieiningu nema kveðið sé á um slíkt í viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

4. Ef íhlutur eða aðskilin tæknieining þjónar einungis hlutverki sínu í sambandi við aðra hluti ökutækisins, eða bíður aðeins þannig upp á tiltekna eiginleika, og því einungis hægt að ákvarða hvort hún stenst kröfur þegar íhluturinn eða aðskilda tæknieiningin vinnur með öðrum hlutum ökutækisins, skal takmarka gildissvið ESB-gerðarviðurkenningarinnar fyrir íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna eftir því.

Í slíkum tilvikum skal taka fram í ESB-gerðarviðurkenningavottorðinu takmarkanir á notkun íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem og þau sérstöku skilyrði sem gilda um áfestingu þeirra.

Þegar slíkur íhlutur eða aðskilin tæknieining er áfest af framleiðanda skal sannprófa á þeim tíma sem ökutækið er viðurkennt að viðeigandi takmarkanir á notkun eða skilyrði fyrir áfestingu séu virt.

27. gr.

Prófanir sem krafist er fyrir ESB-gerðarviðurkenningu

1. Sýna skal fram á með viðeigandi prófunum, sem tilnefnd tæknipjónusta annast, að farið sé að þeim tækniforskriftum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

Í gerðunum sem taldar eru upp í I. viðauka skal mæla fyrir um prófunaraðferðirnar sem um getur í fyrstu undirgrein og sérstakan búað og verkfæri sem mælt er fyrir um til að framkvæma þessar prófanir.

Framsetning þessara prófunarskýrsla skal vera í samræmi við almennar kröfur sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

2. Framleiðandinn skal láta viðurkenningaryfirvaldinu í té eins mörg ökutæki, íhluti, eða aðskildar tæknieiningar og krafist er samkvæmt viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka til að unnt sé að framkvæma nauðsynlegar prófanir.

3. Nauðsynlegar prófanirnar skulu framkvæmdar á ökutækjum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem eru dæmigerð fyrir þá gerð sem á að viðurkenna.

Þó er framleiðanda heimilt að velja, í samráði við viðurkenningaryfirvaldið, ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu sem er ekki dæmigerð fyrir gerðina sem á viðurkenna, en sem með tilliti til þeirra afkasta sem krafist er, sameinar nokkra óhagstæðustu eiginleikana. Nota má sýndarprófunaraðferðir til að aðstoða við ákvarðanatöku meðan á valferlinu stendur.

4. Með fyrirvara um samþykki viðurkenningaryfirvalda má notast við sýndarprófunaraðferð í stað prófunaraðferðanna sem um getur í 1. mgr., fari framleiðandi fram á það, að því er varðar þær kröfur sem komið er á í framseldum gerðum sem samþykktar eru skv. 6. mgr.

5. Sýndarprófunaraðferð skal uppfylla þau skilyrði sem sett eru fram í framseldum gerðum sem samþykktar eru skv. 6. mgr.

6. Til að tryggja að niðurstöður sem fást með sýndarprófun verði jafn þýðingarmiklar og þær sem fást með raunverulegum prófunum skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 71. gr., varðandi kröfur sem má gera sýndarprófun fyrir og skilyrði fyrir framkvæmd sýndarprófana. Þegar þessar framseldu gerðir eru samþykktar skal framkvæmdastjórnin hafa til grundvallar þær kröfur og málsmeðferðarreglur sem kveðið er á um í XVI. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun)⁽³³⁾, eins og við á.

28. gr.

Fyrirkomulag vegna samræmis framleiðslu

1. Viðurkenningaryfirvald sem veitir ESB-gerðarviðurkenningu skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að sannreyna, í samvinnu við viðurkenningaryfirvöld hinna aðildarríkjanna ef þörf er á, að fullnægjandi fyrirkomulag sé fyrir hendi til að tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar í framleiðslu séu í samræmi við viðurkennda gerð.

2. Viðurkenningaryfirvald sem veitir gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki skal grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að samræmisvottorð sem framleiðandi gefur út sé í samræmi við 33. gr. Í þessu skyni skal viðurkenningaryfirvald ganga úr skugga um að nægilega stórt úrtak samræmisvottorða sé í samræmi við 33. gr. og að framleiðandi hafi gripið til fullnægjandi aðgerða til að tryggja að gögn í samræmisvottorðum séu rétt.

3. Viðurkenningaryfirvald sem veitir ESB-gerðarviðurkenningu skal grípa til nauðsynlegra ráðstafana í tengslum við þá viðurkenningu, ef nauðsyn krefur í samstarfi við viðurkenningaryfirvöld annarra aðildarríkjanna, til að ganga úr skugga um að fyrirkomulag sem um getur í 1. og 2. mgr. dugi áfram til að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar í framleiðslu verði áfram í samræmi við viðurkennda gerð og að samræmisvottorð uppfylli áfram kröfur 33. gr.

⁽³³⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

4. Til að ganga úr skugga um að ökutæki, kerfi, ihlutur eða aðskilin tæknieining séu í samræmi við viðurkennda gerð getur viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna framkvæmt eitthvað af þeim prófunum, sem krafist er vegna ESB-gerðarviðurkenningar, á sýnishornum sem tekin eru á athafnasvæði framleiðanda, þ.m.t. á framleiðslustöðvum.

5. Ef viðurkenningaryfirvald sem veitir ESB-gerðarviðurkenningu kemst að þeirri niðurstöðu að ekki sé farið að fyrirkomulaginu sem um getur í 1. og 2. mgr., að vikið sé verulega frá því og samþykktum eftirlitsáætlunum, að ekki sé lengur farið eftir fyrirkomulaginu eða að það dugi ekki lengur, jafnvel þó framleiðslu sé haldið áfram skal viðurkenningaryfirvaldið grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að verklagi vegna framleiðslusamræmis sé réttilega fylgt, annars skal það afturkalla gerðarviðurkenninguna.

6. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 71. gr., varðandi ítarlegt fyrirkomulag að því er varðar framleiðslusamræmi. Samþykkja skal fyrstu framseldu gerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

VI. KAFLI

BREYTINGAR Á ESB-GERÐARVIÐURKENNINGUM

29. gr.

Almenn ákvæði

1. Framleiðandi skal án tafar tilkynna viðurkenningaryfirvaldi sem veitti ESB-gerðarviðurkenningu um allar breytingar sem eru gerðar á efnisatriðunum sem skráð eru í upplýsingasafninu.

Viðurkenningaryfirvaldið skal ákveða hvaða verklagi, sem mælt er fyrir um í 30. gr., skal fylgt.

Ef nauðsyn krefur má viðurkenningaryfirvaldið ákveða, að höfðu samráði við framleiðandann, að veita skuli nýja ESB-gerðarviðurkenningu.

2. Umsókn um breytingu á ESB-gerðarviðurkenningu er einungis heimilt að leggja fyrir viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna upphaflega.

3. Álíti viðurkenningaryfirvaldið að breyting kalli á að skoðanir eða prófanir verði endurteknaðar skal það tilkynna framleiðandanum þar um.

Verklagið sem um getur í 30. gr. á aðeins við ef viðurkenningaryfirvaldið telur, á grundvelli skoðana og prófana, að kröfur fyrir ESB-gerðarviðurkenningu séu áfram uppfylltar.

30. gr.

Endurskoðun og rýmkun ESB-gerðarviðurkenninga

1. Ef efnisatriðin sem skráð eru í upplýsingasafninu hafa breyst, án þess að farið sé fram á að skoðanir eða prófanir verði endurteknaðar, skal breytingin merkt „endurskoðun“.

Í slíkum tilvikum skal viðurkenningaryfirvaldið gefa út endurskoðaða síðu úr upplýsingasafni eftir þörfum og merkja hverja endurskoðaða síðu þannig að eðli breytingarinnar og dagsetning endurútgáfunnar sjáist greinilega. Samsteypt, uppfærð útgáfa upplýsingasafnsins ásamt nákvæmri lýsingu á breytingunum telst fullnægja þessu skilyrði.

2. Breytingin felur í sér „rýmkun“ ef upplýsingarnar sem skráðar eru í upplýsingasafninu hafa breyst og eitthvað af eftirtöldu á sér stað:

- þörf er á frekari skoðunum eða prófunum,
- einhverjar upplýsingar í ESB-gerðarviðurkenningarvottorðinu, að undanskildum fylgiskjölunum, hafa breyst,
- nýjar kröfur samkvæmt einhverri gerðanna sem taldar eru upp í I. viðauka taka gildi varðandi viðurkennda gerð ökutækis eða viðurkennt kerfi, ihlut eða aðskilda tæknieiningu.

Ef um er að ræða rýmkun, skal viðurkenningaryfirvaldið gefa út uppfært ESB-gerðarviðurkenningarvottorð merkt með númeri rýmkunar sem hækkar í samræmi við fjölda rýmkana sem þegar hafa verið veittar. Á viðurkenningarvottorðinu skulu ástæður rýmkunarinnar og dagsetning endurútgáfunnar koma greinilega fram.

3. Þegar gefnar eru út endurskoðaðar síður eða samsteypt, uppfærð útgáfa skal breyta atriðaskránni með upplýsingasafninu, sem fylgir viðurkenningarvottorðinu, þannig að sjá megi dagsetningu síðustu rýmkunar eða endurskoðunar eða dagsetningu síðustu samsteyptu og uppfærðu útgáfunnar.

4. Ekki er þörf á breytingu á gerðarviðurkenningu ökutækis ef nýju kröfurnar, sem um getur í c-lið 2. mgr., skipta ekki máli, út frá tæknilegu sjónarmiði, fyrir þessa gerð ökutækis eða þær varða aðra ökutækjaflokka en þann sem ökutækið tilheyrir.

31. gr.

Útgáfa og tilkynning um breytingar

1. Ef um er að ræða rýmkun skal uppfæra alla viðeigandi hluta ESB-gerðarviðurkenningarvottorðsins, fylgiskjöl þess og atriðaskrána með upplýsingasafninu. Gefa skal út uppfært vottorð og fylgiskjöl þess til handa umsækjanda án tafa.

2. Ef um er að ræða endurskoðun skal viðurkenningaryfirvaldið gefa út til handa umsækjanda endurskoðuðu skjölin eða samsteyptu, uppfærðu útgáfuna, eftir því sem við á, þ.m.t. endurskoðaða atriðaskrá með upplýsingasafninu, án tafa.

3. Viðurkenningaryfirvaldið skal tilkynna viðurkenningar-yfirvöldum hinna aðildarríkjanna um breytingar á ESB-gerðarviðurkenningu í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 24. gr.

VII. KAFLI

GILDI ESB-GERÐARVIÐURKENNINGAR

32. gr.

Gerðarviðurkenning fellur úr gildi

1. ESB-gerðarviðurkenningar skulu gefnar út með ótakmarkaðan gildistíma.
2. ESB-gerðarviðurkenning ökutækis skal falla úr gildi við eftirfarandi aðstæður:
 - a) nýjar kröfur varðandi viðurkennda gerð ökutækis verða lögboðnar til að hægt sé að setja ökutæki á markað, skrá það eða taka í notkun og ekki er hægt að uppfæra gerðarviðurkenninguna til samræmis við þær,
 - b) framleiðslu viðurkennda ökutækisins er endanlega hætt af frjálsum vilja,
 - c) viðurkenningin fellur úr gildi samkvæmt takmörkun í samræmi við 6. mgr. 35. gr.,
 - d) viðurkenningin hefur verið dregin til baka í samræmi við 5. mgr. 28. gr., 1. mgr. 44. gr. eða 4. mgr. 47. gr.
3. Ef aðeins eitt afbrigði gerðar eða ein útgáfa afbrigðis verður ógild verður ESB-gerðarviðurkenning ökutækisins, sem um er að ræða, aðeins ógild að því er varðar viðkomandi afbrigði eða útgáfu.
4. Þegar framleiðslu tiltekinnar gerðar ökutækis er endanlega hætt skal framleiðandi tilkynna viðurkenningaryfirvaldinu sem veitti ESB-gerðarviðurkenningu ökutækisins um það.

Innan mánaðar frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í fyrsta undirlið skal viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutækið tilkynna viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna um það.

5. Með fyrirvara um 4. mgr. skal framleiðandi, í tilvikum þar sem ljóst er að ESB-gerðarviðurkenning ökutækis fellur brátt úr gildi, tilkynna viðurkenningaryfirvaldinu sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna um það.

Viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna skal án tafa veita viðurkenningaryfirvöldum hinna aðildarríkjanna allar viðeigandi upplýsingar svo unnt sé að beita 39. gr. þar sem við á.

Í orðsendingunni sem um getur í annari málsgrein skal einkum tilgreina framleiðsludag og verksmiðjunúmer síðasta ökutækisins sem framleitt var.

VIII. KAFLI

SAMRÆMISVOTTORÐ OG MERKINGAR

33. gr.

Samræmisvottorð

1. Framleiðandi skal, sem handhafi gerðarviðurkenningar ökutækis, afhenda samræmisvottorð á pappír með hverju ökutæki, hvort sem það er fullbúið, ófullbúið eða fullbúið í áföngum, sem framleitt er í samræmi við viðurkennda gerð ökutækis.

Kaupandi skal fá slíkt vottorð án endurgjalds með ökutækinu. Afhending vottorðsins má ekki vera háð því að skýrt sé farið fram á það eða að framleiðanda séu veittar frekari upplýsingar.

Í tíu ár frá framleiðsludegi ökutækis skal framleiðandi ökutækisins, að beiðni eiganda þess, gefa út eftirrit af samræmisvottorði, gegn greiðslu sem ekki er hærri en kostnaðurinn sem fylgir útgáfu þess. Orðið „eftirrit“ skal vera greinilegt á framhlið sérhvers eftirrits af vottorði.

2. Framleiðandi skal notast við fyrirmynd að samræmisvottorði sem framkvæmdastjórnin samþykkir með framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samræmisvottorðið skal hannað þannig að komið sé í veg fyrir fölsun. Hvað það varðar skal kveðið á um það í framkvæmdargerðum að pappír sem notaður er fyrir vottorð skuli varinn með ýmsum prentöryggisþáttum. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

3. Samræmisvottorðið skal vera á a.m.k. einu af opinberu tungumálum Sambandsins. Aðildarríki geta óskað eftir því að samræmisvottorðið verði þýtt yfir á opinbert/opinber tungumál sitt/sín.

4. Einstaklingur eða einstaklingar sem hafa heimild til að undirrita samræmisvottorð skulu vera frá fyrirtæki framleiðanda og skulu hafa fullt umboð frá stjórnendum til þess að bera lagalega ábyrgð framleiðanda að því er varðar hönnun og smíði eða framleiðslusamræmi ökutækisins.

5. Samræmisvottorðið skal fylla út í heild sinni og skal ekki innihalda takmarkanir að því er varðar notkun ökutækis aðrar en þær takmarkanir sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða einhverri framseldra gerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

6. Ef um er að ræða ófullbúna eða fullbúna gerð ökutækis í áföngum skal framleiðandi einungis fylla út þá hluta samræmisvottorðsins sem bætt hefur verið við eða breytt á viðkomandi þrepi viðurkenningar og, ef við á, láta fylgja með vottorðinu öll samræmisvottorð frá fyrri þrepum.

7. Í samræmisvottorði fyrir ökutæki sem viðurkennd eru í samræmi við 2. mgr. 35. gr. skal koma fram setningin „Fyrir fullbúin ökutæki/ökutæki sem eru fullbúin í áföngum sem hljóta gerðarviðurkenningu skv. 26. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 167/2013 frá 5. febrúar 2013 um viðurkenningu á og markaðseftirlit með ökutækjum fyrir landbúnað eða skógrækt (bráðabirgðaviðurkenning).“

8. Í fyrirsögn samræmisvottorðsins, eins og það er sett fram í framkvæmdargerðum sem um getur í 2. mgr., fyrir ökutæki sem gerðarviðurkennd eru í samræmi við 37. gr. skal eftirfarandi setning standa: „Fyrir fullbúin ökutæki/ökutæki sem eru fullbúin í áföngum sem eru gerðarviðurkennd í litlum framleiðsluröðum,“ og nálægt henni skal vera framleiðsluár og þar á eftir rættala frá 1 upp að hæstu tölunni sem tilgreind er í töflunni sem sett er fram í II. viðauka og sýnir stöðu ökutækisins í úthlutaðri framleiðslu hvers framleiðsluárs.

9. Með fyrirvara um 1. mgr. er framleiðanda heimilt að senda samræmisvottorðið með rafrænum hætti til skráningaryfirvalds í hvaða aðildarríki sem er.

34. gr.

Lögboðin merkiplata með viðeigandi merkingu ökutækja og gerðarviðurkenningarmerki íhluta eða aðskilinna tæknieininga

1. Framleiðandi ökutækis skal festa, á öll ökutæki sem framleidd eru í samræmi við viðurkennda gerð, lögboðna merkiplötu með viðeigandi merkingu sem gerð er krafa um í viðkomandi framkvæmdargerð sem samþykkt er skv. 3. mgr.

2. Framleiðandi íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, hvort sem þau eru hluti af kerfi eða ekki, skal festa á sérhvern íhlut eða aðskilda tæknieiningu, sem framleidd er í samræmi við viðurkennda gerð, ESB-gerðarviðurkenningarmerki sem krafist er samkvæmt viðeigandi framkvæmdargerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð eða viðeigandi reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða reglu Efnahags- og framfarastofnunarinnar.

Ef ekki er gerð krafa um slíkt gerðarviðurkenningarmerki skal framleiðandi a.m.k. festa viðskiptaheiti sitt eða vörumerki og gerðarnúmer eða kenninúmer.

3. Lögboðin merkiplata og ESB-gerðarviðurkenningarmerki skulu vera í samræmi við fyrirmynd sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í framkvæmdargerð. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr. Samþykkja skal fyrstu framkvæmdargerðirnar eigi síðar en 31. desember 2014.

IX. KAFLI

UNDANÞÁGUR FYRIR NÝJA TÆKNI EÐA NÝJA HÖNNUN

35. gr.

Undanþágur fyrir nýja tækni eða nýja hönnun

1. Framleiðandi getur sótt um ESB-gerðarviðurkenningu að því er varðar gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem felur í sér nýja tækni eða hönnun sem er ósamrýmanleg einni eða fleiri gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

2. Viðurkenningaryfirvald skal veita ESB-gerðarviðurkenninguna sem um getur í 1. mgr. ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) í umsókninni koma fram ástæður þess að tæknin eða hönnunin sem um er að ræða gera það að verkum að kerfið, íhluturinn eða aðskilda tæknieiningin eru ósamrýmanleg einni eða fleiri gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka,

b) í umsókninni er áhrifum nýju tækninnar á öryggi og umhverfi lýst sem og aðgerðum sem gripid er til svo tryggja megji a.m.k. jafnt hátt stig öryggis og umhverfisverndar og kveðið er á um í þeim kröfum sem sótt er um undanþágu frá,

c) lýsingar á prófunum og niðurstöður þeirra eru kynntar þannig að þær sýni fram á að skilyrðin í b-lið séu uppfyllt.

3. Veiting slíkrar ESB-gerðarviðurkenningar sem veitir undanþágu fyrir nýja tækni eða nýja hönnun skal vera með fyrirvara um heimild framkvæmdastjórnarinnar. Heimildin skal veitt með framkvæmdargerð. Sú framkvæmdargerð skal samþykkt í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr.

4. Á meðan ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar um heimild er beðið getur viðurkenningaryfirvald gefið út ESB-gerðarviðurkenningu, sem skal vera til bráðabirgða og aðeins gild á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, að því er varðar gerð ökutækis sem heyrir undir þá undanþágu sem sótt er um. Viðurkenningaryfirvaldið skal án tafar senda framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum tilkynningu um það með skrá sem inniheldur upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr.

Það skal koma fram í fyrirsögn gerðarviðurkenningarvottorðs og samræmisvottorðs að þau séu veitt til bráðabirgða og gildi aðeins á takmörkuðu gildissvæði. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að kveða á um samræmdar fyrirmyndir að gerðarviðurkenningarvottorðum og samræmisvottorðum að því er varðar þessa málsgrein. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr.

5. Önnur viðurkenningaryfirvöld geta ákveðið að samþykkja skriflega bráðabirgðaviðurkenninguna, sem um getur í 4. mgr., innan yfirlýðingarsvæðis síns.

6. Ef við á skal heimild framkvæmdastjórnarinnar sem um getur í 3. mgr. einnig tilgreina hvort hún sæti takmörkunum. Gerðarviðurkenningin skal í öllum tilfellum hafa a.m.k. 36 mánaða gildistíma.

7. Ef framkvæmdastjórnin ákveður að synja um leyfi skulu viðurkenningaryfirvöld tafarlaust tilkynna handhafa bráðabirgðaviðurkenningarinnar, sem um getur í 3. mgr., að bráðabirgðaviðurkenningin verði afturkölluð sex mánuðum frá synjun framkvæmdastjórnarinnar.

Þó skal heimila að ökutæki, sem framleidd voru í samræmi við bráðabirgðaviðurkenninguna áður en hún verður ógild, séu sett á markað, skráð eða tekin í notkun í hverju því aðildarríki sem samþykkti bráðabirgðaviðurkenninguna.

36. gr.

Síðari breytingar framseldra gerða og framkvæmdargerða

1. Ef framkvæmdastjórnin heimilar veitingu undanþágu í samræmi við 35. gr. skal hún tafarlaust gera nauðsynlegar ráðstafanir til að laga viðkomandi framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir að tæknipróun.

Ef undanþágan skv. 35. gr. tengist reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu skal framkvæmdastjórnin leggja til breytingu á viðeigandi reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu í samræmi við viðkomandi málsmeðferð samkvæmt endurskoðaða samningnum frá 1958.

2. Um leið og viðeigandi gerðum hefur verið breytt skal takmörkunum í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem heimilar undanþáguna, aflétt.

Ef ekki hafa verið gerðar nauðsynlegar ráðstafanir til að aðlaga framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir getur framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkisins sem veitti viðurkenninguna, með ákvörðun í formi framkvæmdargerðar sem samþykkt er í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr., heimilað aðildarríki að rýmka gerðarviðurkenninguna.

X. KAFLI

ÖKUTÆKI SEM FRAMLEIDD ERU Í LITLUM FRAMLEIÐSLURÖÐUM

37. gr.

Landsbundin gerðarviðurkenning lítilla framleiðsluraða

1. Framleiðandinn getur sótt um landsbundna gerðarviðurkenningu fyrir litla framleiðsluröð gerðar ökutækis innan árlegra magntakmarkana sem settar eru fram í II. viðauka. Þessar takmarkanir skulu gilda þegar ökutæki, af gerð sem er viðurkennd á markaði hvers aðildarríkis á tilteknu ári, eru sett á markað, skráð eða tekin í notkun.

Að því er varðar landsbundna gerðarviðurkenningu fyrir litla framleiðsluröð getur viðurkenningaryfirvald, hafi það gilda ástæðu til, felld niður eitt eða fleiri ákvæði þessarar reglugerðar og eitt eða fleiri ákvæði gerðanna sem taldar eru upp í I. viðauka, að því tilskildu að það tilgreini aðrar kröfur.

2. Aðrar kröfur, sem um getur í 1. mgr. skulu tryggja stig notkunaröryggis, umhverfisverndar og öryggis á vinnustað sem, eftir því sem við verður komið, er jafnt því stigi sem kveðið er á um í viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

3. Þegar um er að ræða landsbundna gerðarviðurkenningu ökutækja samkvæmt þessari grein skal samþykkja kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem eru gerðarviðurkennd í samræmi við gerðir sem taldar eru upp í I. viðauka.

4. Uppkast að gerðarviðurkenningarvottorði fyrir ökutæki sem eru gerðarviðurkennd í samræmi við þessa grein skal gert eftir fyrirmyndinni sem um getur í 2. mgr. 25. gr., þau skulu þó ekki bera fyrirsögnina „ESB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir ökutæki“ en skulu tilgreina innihald þeirra undanþága sem veittar eru skv. 1. mgr. Gerðarviðurkenningarvottorð skulu númeruð í samræmi við samræmda flokkunarkerfið sem um getur í 4. mgr. 24. gr.

5. Landsbundin gerðarviðurkenning lítillar framleiðsluraðar gildir aðeins á yfirlýðingarsvæði aðildarríkis þeirra viðurkenningaryfirvalda sem veittu viðurkenninguna.

6. Að beiðni framleiðanda skal þó senda afrit af gerðarviðurkenningarvottorði ásamt fylgiskjölum í ábyrgðarpósti eða með rafrænum hætti til viðurkenningaryfirvalda þess aðildarríkis sem framleiðandi tilnefnir.

7. Innan þriggja mánaða frá móttöku beiðninnar sem um getur í 6. mgr. skulu viðurkenningaryfirvöld þeirra aðildarríkja sem framleiðandi tilnefnir ákveða hvort þau samþykkja gerðarviðurkenninguna eða ekki. Þau skulu tilkynna formlega um ákvörðun sína til viðurkenningaryfirvaldsins sem veitti landsbundnu gerðarviðurkenninguna fyrir litla framleiðsluröð.

8. Viðurkenningaryfirvöld aðildarríkjanna skulu samþykkja landsbundna gerðarviðurkenningu nema þau hafi gilda ástæðu til að ætla að landsbundnu tæknilegu kröfurnar sem voru til grundvallar viðurkenningar ökutækisins séu ekki jafngildar þeirra eigin kröfum.

9. Að beiðni umsækjanda sem óskar eftir því að setja ökutæki með landsbundna gerðarviðurkenningu fyrir litla framleiðsluröð á markað í öðru aðildarríki skal viðurkenningaryfirvaldið, sem veitti landsbundnu gerðarviðurkenninguna fyrir litla framleiðsluröð, afhenda landsyfirvaldi í hinu aðildarríkinu eintak af gerðarviðurkenningarvottorðinu ásamt upplýsinga-safninu. Ákvæði 7. og 8. mgr. gilda.

XI. KAFLI

AÐ SETJA ÖKUTÆKI Á MARKAÐ, SKRÁ ÞAÐ EÐA TAKA ÞAÐ Í NOTKUN

38. gr.

Að setja ökutæki á markað, skrá það eða taka það í notkun

1. Með fyrirvara um 41. og 44. gr. skal aðeins setja á markað, skrá eða taka í notkun ökutæki sem ESB-gerðarviðurkenning fyrir fullbúið ökutæki er skyldubundin fyrir eða sem framleiðandinn hefur fengið slíka gerðarviðurkenningu fyrir samkvæmt þessari reglugerð, ef þeim fylgir gilt samræmisvottorð sem gefið er út í samræmi við 33. gr.

Heimilt er að setja slík ökutæki á markað eða taka þau í notkun þrátt fyrir að þau séu ófullgerð en yfirvöldin sem bera ábyrgð á ökutækjaskráningu aðildarríkjanna geta sýnjað um skráningu slíkra ökutækja og bannað notkun þeirra á vegum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um ökutæki sem ætluð eru til hernaðar, almannavarna, slökkvistarfs eða til notkunar liðsafla sem sér um að halda uppi allsherjarreglu eða ökutæki sem viðurkennd eru í samræmi við 37. gr.

39. gr.

Að setja síðustu ökutæki gerðar á markað, skrá þau eða taka þau í notkun

1. Með fyrirvara um mörk síðustu ökutækja gerðar og tímamörk sem tilgreind eru í 2. og 4. mgr. má setja ökutæki, sem eru í samræmi við gerð ökutækis með ESB-gerðarviðurkenningu sem er fallin úr gildi skv. 32. gr., á markað, skrá þau eða taka þau í notkun.

Fyrsta undirgrein gildir aðeins um ökutæki sem voru á yfirráðasvæði Sambandsins og höfðu ESB-gerðarviðurkenningu sem var í gildi á þeim tíma sem þau voru framleidd en höfðu hvorki verið sett á markað eða tekin í notkun fyrr en fyrrgreind ESB-gerðarviðurkenning var fallin úr gildi.

2. Þegar um er að ræða fullbúin ökutæki, skal 1. mgr. gilda í 24 mánuði frá því að ESB-gerðarviðurkenning fellur úr gildi og þegar um er að ræða ökutæki fullbúin í áföngum, í 30 mánuði frá þeirri dagsetningu.

3. Framleiðandi sem óskar eftir að nýta sér ákvæði 1. mgr. skal leggja fram beiðni þar um til landsyfivalda allra aðildarríkjanna þar sem ökutækin sem um er að ræða verða sett á markað, skráð eða tekin í notkun. Í beiðninni skal tilgreina þær tæknilegu eða efnahagslegu ástæður sem koma í veg fyrir að þessi ökutæki uppfylli nýju kröfurnar um gerðarviðurkenningu.

Hlutaðeigandi landsyfirvöld skulu ákveða innan þriggja mánaða frá móttöku beiðninnar hvort og hversu mörg slík ökutæki þau heimila að skráð séu á yfirráðasvæðum sínum.

4. Fjöldi síðustu ökutækja gerðar skal ekki vera yfir 10% af fjölda ökutækja sem skráð voru á undanförunum tveimur árum eða fleiri en 20 ökutæki á hvert aðildarríki, hvort sem er hærra.

5. Sérstök áritun, sem skilgreinir ökutæki sem síðasta ökutæki gerðar, skal vera á samræmisvottorði fyrir ökutæki sem tekin eru í notkun samkvæmt þessari málsmeðferð.

6. Aðildarríki skulu tryggja að skilvirkt eftirlit sé með fjölda ökutækja sem sett eru á markað, skráð eða tekin í notkun samkvæmt þeirri málsmeðferð sem sett er fram í þessari grein.

7. Ákvæði þessarar greinar gilda aðeins um gerð ökutækis sem lögð er af vegna þess að gerðarviðurkenning fellur úr gildi með þeim hætti sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. 32. gr.

40. gr.

Að setja á markað eða taka í notkun íhluti og aðskildar tæknieiningar

1. Íhluti eða aðskildar tæknieiningar má aðeins setja á markað eða taka í notkun ef kröfur viðeigandi gerða sem taldar eru upp í I. viðauka eru uppfylltar og merkingar eru réttar í samræmi við 34. gr.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda ef um er að ræða íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem eru sérstaklega smíðaðar eða hannaðar fyrir ný ökutæki sem falla ekki undir þessa reglugerð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta aðildarríki heimilað að íhlutir og aðskildar tæknieiningar verði settar á markað eða teknar í notkun sem hafa fengið undanþágu frá einu eða fleiri ákvæðum þessarar reglugerðar skv. 35. gr. eða sem ætlaðar eru til að festa á ökutæki, sem falla undir viðurkenningar sem veittar eru skv. 37. gr. að því er varðar íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna sem um ræðir.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. og nema kveðið sé á um annað í þessari reglugerð eða framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð geta aðildarríki heimilað að setja á markað eða taka í notkun íhluti eða aðskildar tæknieiningar til uppsetningar í ökutækjum sem ekki þurfi að gerðarviðurkenna samkvæmt þessari reglugerð eða tilskipun 2003/37/EB, áður en þær voru settar á markað eða teknar í notkun.

XII. KAFLI

VERNDARÁKVÆÐI

41. gr.

Málsmeðferð vegna meðhöndlunar ökutækja, kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga sem alvarleg hættu stafar af á landsvísi

1. Ef markaðseftirlitsyfirvöld í einu aðildarríki hafa gripið til aðgerða skv. 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 eða þau hafa fullnægjandi ástæðu til að ætla að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem falla undir þessa reglugerð, stofni alvarlega í hættu heilbrigði eða öryggi manna eða öðrum þáttum er varða verndun hagsmuna almennings, sem falla undir þessa reglugerð, skal viðurkenningaryfirvaldið sem veitti viðurkenninguna framkvæma mat á viðkomandi ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilinni tæknieiningu sem tekur til allra krafna sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Viðkomandi rekstraraðilar skulu hafa fulla samvinnu við viðurkenningaryfirvöld og/eða markaðseftirlitsyfirvöld.

Ef viðurkenningaryfirvald sem veitti viðurkenninguna, kemst að þeirri niðurstöðu, á meðan þetta mat fer fram, að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skal það án tafar krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili grípi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylli kröfurnar, taki ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu af markaði eða innkalli innan hæfilegs frests, miðað við eðli áhættunnar.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Ef viðurkenningaryfirvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum einskorðist ekki við þeirra yfirlýðingavæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðirnar sem krafist var af rekstraraðilanum.

3. Rekstraraðili skal tryggja að gripið sé til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta að því er varðar öll ökutæki, kerfi, íhluti eða

aðskildar tæknieiningar sem ekki uppfylla kröfur og hann hefur sett á markað, skráð eða sem hann ber ábyrgð á að hafi verið tekin í notkun í Sambandinu.

4. Ef rekstraraðili grípur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annari undirgrein 1. mgr. skulu landsyfirvöld grípa til allra viðeigandi ráðstafana til að banna eða takmarka að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem ekki uppfylla kröfur séu sett á markað, skráð eða tekin í notkun á markaði í hverju aðildarríki, taka þau af þeim markaði eða innkalla þau.

5. Landsyfirvöld skulu, án tafar, tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ráðstafanirnar sem kveðið er á um í 4. mgr.

Í upplýsingunum, sem veittar eru, skulu koma fram allar tiltækar upplýsingar, einkum gögn sem eru nauðsynleg til að sanngreina ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu sem ekki uppfylla kröfurnar, uppruna þeirra, eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar sem því fylgir, eðli og gildistíma ráðstafana aðildarríkis sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi viðkomandi rekstraraðila. Einkum skulu viðurkenningaryfirvöld geta þess hvort ósamræmi sé vegna þess að:

- a) ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfylla ekki kröfur varðandi heilsu og öryggi einstaklinga, umhverfisvernd eða aðra þætti verndunar almannahagsmuna sem reglugerð þessi nær yfir,
- b) annmarkar eru á viðeigandi gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

6. Innan mánaðar skulu aðildarríki upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar hvernig viðkomandi ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining uppfyllir ekki kröfur og, komi upp ágreiningur um tilkynnta landsráðstöfun aðildarríkis, um andmæli þeirra.

7. Ef annað aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hreyfa andmælum innan eins mánaðar frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar að því er varðar ráðstöfun sem aðildarríki hefur gert skal framkvæmdastjórnin leggja mat á þá ráðstöfun í samræmi við 42. gr.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir séu gerðar að því er varðar viðeigandi ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu, s.s. að taka ökutækid, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna án tafar af sínum markaði.

42. gr.

Verndarráðstafanameðferð Sambandsins

1. Ef, við málsmeðferðina sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 41. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að landsráðstöfun stríði gegn löggjöf Sambandsins, skal framkvæmdastjórnin án tafar meta landsráðstöfunina að höfði samráði við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila. Á grunni niðurstaðna úr því mati skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr., ákveða hvort landsráðstöfunin teljist réttlæt看anleg eða ekki.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öllum aðildarríkjum og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum um ákvörðun sína.

2. Telji framkvæmdastjórnin landsráðstöfun réttlæt看anlega skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining, sem ekki uppfyllir kröfurnar, sé tekin af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist landsráðstöfunin ekki réttlæt看anleg skal aðildarríkið sem um getur afturkalla eða aðlaga ráðstöfunina í samræmi við þá ákvörðun sem um getur í 1. mgr.

3. Teljist landsráðstöfun réttlæt看anleg og tilkomin vegna annmarka á þessari reglugerð eða framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð skal framkvæmdastjórnin leggja til viðeigandi ráðstafanir með eftirfarandi hætti:

- a) þegar um er að ræða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð skal framkvæmdastjórnin gera tillögu um nauðsynlegar breytingar á viðkomandi gerð,
- b) þegar um er að ræða reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu skal framkvæmdastjórnin leggja til nauðsynleg drög að breytingum á viðkomandi reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu í samræmi við viðeigandi málsmeðferð samkvæmt endurskoðaða samningnum frá 1958.

43. gr.

Ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem uppfylla kröfur en alvarleg hættu stafar þó af

1. Ef aðildarríki kemst að þeirri niðurstöðu, þegar það hefur framkvæmt mat skv. 1. mgr. 41. gr., að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar feli í sér alvarlega hættu varðandi öryggi eða hafi skaðleg áhrif á umhverfið eða lýðheilsu, þrátt fyrir að uppfylla viðeigandi kröfur eða vera rétt merkt, skal aðildarríkið krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili grípi til allra viðeigandi ráðstafana til að tryggja að ökutækið, kerfið, íhluturinn eða aðskilda tæknieiningin

sem um er að ræða feli ekki lengur í sér þessa hættu þegar það er sett á markað, skráð eða eftir að það er tekið í notkun, afturkalli ökutækið, kerfið, íhlutinn eða aðskildu tæknieininguna af markaði eða innkalli það innan hæfilegs tíma, í samræmi við eðli áhættunnar. Aðildarríkið getur synjað um skráningu slíkra ökutækja þar til framleiðandinn hefur gert viðeigandi ráðstafanir.

2. Að því er varðar ökutæki, kerfi, íhlut eða aðskilda tæknieiningu eins og um getur í 1. mgr. skal rekstraraðili tryggja að gripið sé til aðgerða til úrbóta að því er varðar öll slík ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem sett eru á markað, skráð eða tekin í notkun í Sambandinu.

3. Aðildarríkið sem um getur í 1. mgr. skal, innan eins mánaðar, greina framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum frá öllum tiltækum upplýsingum, einkum frá gögnum sem nauðsynleg eru vegna sanngreiningar ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem um er að ræða, uppruna og birgðakeðju ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, eðlis hættunnar sem um er að ræða og eðlis og varanleika þeirra landsráðstafana sem gerðar eru.

4. Framkvæmdastjórnin skal án tafar hafa samráð við aðildarríkin, viðeigandi rekstraraðila og einkum viðurkenningar-yfirvaldið sem veitti gerðarviðurkenninguna og leggja mat á landsráðstafanir sem gripið er til. Á grunni þess mats skal framkvæmdastjórnin ákveða hvort landsráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., teljist réttlæt看anlegar eða ekki og, ef nauðsyn krefur, gera tillögu um viðeigandi ráðstafanir.

5. Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

44. gr.

Ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem ekki eru í samræmi við viðurkennda gerð

1. Ef ný ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem hafa samræmisvottorð eða viðurkenningarmerki eru ekki í samræmi við viðurkennda gerð skal viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna grípa til nauðsynlegra ráðstafana, þ.m.t. að afturkalla gerðarviðurkenningu, til að tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar í framleiðslu verði færð til samræmis við viðurkennda gerð.

2. Finnist frávik frá efnisatriðunum í ESB-gerðarviðurkenningarvottorðinu eða upplýsingasafninu skal, að því er varðar 1. mgr., teljast vera um ósamræmi við viðurkennda gerð að ræða.

3. Ef viðurkenningaryfirvald sýnir fram á að ný ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem hafa samræmisvottorð eða sem á er viðurkenningarmerki útgefið af öðru aðildarríki, séu ekki í samræmi við viðurkennda gerð er því heimilt að fara fram á að viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna sannprófi að ökutækin, kerfin, íhlutirnir eða aðskildu tæknieiningarnar séu í samræmi við viðurkennda gerð. Viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna skal við móttöku slíkrar beiðni grípa til nauðsynlegra aðgerða svo fljótt sem unnt er og í síðasta lagi innan þriggja mánaða frá þeim degi sem farið er fram á það.

4. Viðurkenningaryfirvaldið skal fara fram á við viðurkenningaryfirvaldið sem veitti kerfinu, íhlutum, aðskildu tæknieiningunni eða ófullbúna ökutækinu ESB-gerðarviðurkenningu að gripið verði til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að framleidd ökutæki verði færð til samræmis við viðurkennda gerðina á ný í eftirfarandi tilvikum:

- a) að því er varðar ESB-gerðarviðurkenningu ef ósamræmi ökutækis stafar eingöngu af ósamræmi kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar eða
- b) að því er varðar fjölþrepa gerðarviðurkenningu þar sem ósamræmi ökutækis fullbúns í áföngum stafar eingöngu af ósamræmi kerfis, íhlutar eða aðskilddrar tæknieiningar sem eru hluti af ófullbúnu ökutæki eða af ósamræmi ófullbúna ökutækisins sjálfs.

5. Hlutaðeigandi viðurkenningaryfirvald skal við móttöku slíkrar beiðni grípa til nauðsynlegra aðgerða, ef nauðsyn krefur í tengslum við það viðurkenningaryfirvald sem sendir beiðnina, svo fljótt sem unnt er og a.m.k. innan þriggja mánaða frá þeim degi sem farið er fram á það.

6. Ef ósamræmi er staðfest skal viðurkenningaryfirvald aðildarríkisins sem veitti kerfi, íhlut, aðskilinni tæknieiningu eða ófullbúnu ökutæki ESB-gerðarviðurkenningu gera þær ráðstafanir sem lýst er í 1. mgr.

Viðurkenningaryfirvöld skulu, innan eins mánaðar, tilkynna hvert öðru um sérhverja afturköllun á ESB-gerðarviðurkenningu og um ástæður fyrir henni.

7. Véfengi viðurkenningaryfirvald, sem hefur veitt ESB-gerðarviðurkenningu, skort á samræmi sem því hefur verið tilkynnt um skulu hlutaðeigandi aðildarríki leitast við að jafna þann ágreining. Framkvæmdastjórninni skal látin í té vitneskja um málið og skal hún, ef þörf krefur, boða til viðeigandi samráðsfunda til að ná samkomulagi.

45. gr.

Að setja á markað eða taka í notkun hluti og búnað sem geta skapað verulega hættu fyrir rétta virkni mikilvægra kerfa

1. Ekki skal setja hluti eða búnað, sem stofnað geta réttir virkni kerfa sem nauðsynleg eru vegna öryggis ökutækisins

eða vegna vistvænleika þess í alvarlega hættu, á markað, skrá þá eða taka í notkun og skulu þeir bannaðir, nema viðurkenningaryfirvald hafi gefið heimild fyrir þeim í samræmi við 1., 2. og 4. mgr. 46. gr.

2. Til að tryggja samræmda beitingu 1. mgr. getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að gera skrá yfir slíka hluti eða búnað á grunni fyrirbyggjandi upplýsinga og einkum upplýsinga sem aðildarríki veita varðandi:

- a) hversu alvarleg áhætta steðjar að öryggi ökutækja eða vistvænleika þeirra þegar þeir hlutir eða sá búnaður sem um ræðir er festur á þau,
- b) hugsanleg áhrif sem hugsanleg krafa um heimild fyrir hluti eða búnað í þessari grein hefði á neytendur og framleiðendur á eftirmarkaðinum.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um upprunalega hluti eða búnað og hluti eða búnað sem er gerðarviðurkenndur í samræmi við einhverja þeirra gerða sem taldar eru upp í I. viðauka, nema þar sem viðurkenningarnar tengjast öðrum þáttum en þeim sem 1. mgr. tekur til.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 71. gr., að því er varðar kröfurnar sem hlutir og búnaður sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar þurfa að uppfylla.

5. Þessar kröfur má byggja á gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka eða þær geta samanstáð af samanburði á hlutum eða búnaðinum við vistvænleika eða öryggisframmistöðu upprunalega ökutækisins, eða einhverja hluta þess, eins og við á. Í báðum tilfellum skulu kröfurnar tryggja að hlutir eða búnaður dragi ekki úr virkni þessara kerfa sem nauðsynleg eru öryggi ökutækisins eða vistvænleika.

46. gr.

Hlutir eða búnaður sem getur skapað verulega hættu fyrir rétta virkni mikilvægra kerfa — tengdar kröfur

1. Að því er varðar 1. mgr. 45. gr. skal framleiðandi hluta eða búnaðar láta viðurkenningaryfirvaldi í té umsókn með prófunarskýrslu, sem tilnefnd tæknipjónusta hefur unnið, þar sem staðfest er að hlutirnir eða búnaðurinn, sem sótt er um leyfi fyrir, uppfylli kröfurnar sem um getur í 4. mgr. 45. gr. Framleiðanda er aðeins heimilt að leggja fram eina umsókn fyrir hverja gerð og hvern hlut og aðeins til eins viðurkenningaryfirvalds.

Fari lögbært yfirvald annars aðildarríkis fram á það skal viðurkenningaryfirvaldið sem veitti heimildina senda afrit af umbeðinni heimild, ásamt fylgiskjölum, með sameiginlegu öruggu kerfi til rafrænna upplýsingaskipta, innan eins mánaðar frá því að beiðnin barst. Afritið getur einnig verið örugg rafræn skrá.

2. Í umsókninni skulu koma fram upplýsingar um framleiðanda hlutanna eða búnaðarins, gerð, auðkenni og hlutanúmer hlutanna eða búnaðarins, sem og nafn á framleiðanda ökutækisins, gerð ökutækisins og, ef við á, smíðaár eða aðrar upplýsingar sem gera kleift að auðkenna ökutækið sem fyrirhugað er að festa þessa hluti eða búnað á.

Ef, með tilliti til prófunarskýrsla og annarra sönnunargagna, viðurkenningaryfirvald hefur gengið úr skugga um að hlutir eða búnaður sem um ræðir uppfylli kröfurnar sem um getur í 4. mgr. 45. gr. skal það heimila að setja hluti eða búnað á markað og taka þá í notkun, með fyrirvara um annan undirlið 4. mgr. þessarar greinar.

Viðurkenningaryfirvald skal án tafar gefa út vottorð til framleiðanda.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um fyrirmynd og númerakerfi fyrir vottorðið sem um getur í þriðja undirlið 2. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr.

4. Framleiðandi skal tafarlaust tilkynna viðurkenningaryfirvaldinu sem gaf heimildina um allar breytingar sem hafa áhrif á skilyrðin fyrir útgáfu þess. Viðurkenningaryfirvaldið skal ákveða hvort það þurfi að endurskoða eða endurútefna heimildina og hvort þörf sé á frekari prófunum.

Framleiðandi skal bera ábyrgð á að tryggja að hlutir eða búnaður séu framleiddir og verði áfram framleiddir samkvæmt skilyrðunum fyrir útgáfu heimildarinnar.

5. Áður en viðurkenningaryfirvaldið gefur leyfi skal það staðfesta að fullnægjandi fyrirkomulag og aðferðir séu til staðar til að tryggja skilvirkt eftirlit með samræmi framleiðslu.

Komist viðurkenningaryfirvald að því að skilyrðin fyrir útgáfu leyfisins eru ekki lengur uppfyllt, skal það fara fram á að framleiðandinn gripi til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að hlutirnir eða búnaðurinn verði færður til samræmis á ný. Ef nauðsyn krefur skal það afturkalla leyfið.

6. Viðurkenningaryfirvöld frá ólíkum aðildarríkjum skulu vekja athygli framkvæmdastjórnarinnar á öllu ósamkomulagi varðandi heimildina sem um getur í öðrum undirlið 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal gripa til viðeigandi ráðstafana til að greiða úr ósamkomulaginu þ.m.t., ef nauðsyn krefur, að krefjast þess að heimildin verði afturkölluð að höfðu samráði við viðurkenningaryfirvöld.

7. Þar til skránni sem um getur í 2. mgr. 45. gr. hefur verið komið á fót geta aðildarríki viðhaldið eigin ráðstöfunum varðandi hluti eða búnað sem getur haft áhrif á rétta virkni kerfa sem nauðsynleg eru öryggi ökutækisins eða vistvænleika þess.

47. gr.

Innköllum ökutækja, kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga

1. Þegar framleiðanda sem hefur verið veitt ESB-gerðarviðurkenning fyrir fullbúið ökutæki ber skylda, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 765/2008, til að innkalla ökutæki sem sett hafa verið á markað, skráð eða sem hann ber ábyrgð á að hafi verið tekin í notkun, vegna þess að kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining sem sett eru upp í ökutækinu skapa alvarlega hættu varðandi öryggi, lýðheilsu eða umhverfisvernd, hvort sem þau hafa fulla viðurkenningu í samræmi við þessa reglugerð eða ekki, eða vegna þess að hluti sem ekki fellur undir sértækar kröfur samkvæmt löggjöf um gerðarviðurkenningu skapar alvarlega hættu varðandi öryggi, lýðheilsu eða umhverfisvernd, skal framleiðandinn tafarlaust tilkynna það því viðurkenningaryfirvaldi sem veitti ökutækinu viðurkenningu.

2. Þegar framleiðanda kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga sem hefur verið veitt ESB-gerðarviðurkenning ber skylda, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 765/2008, til að innkalla kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieingar sem búið er að setja á markað eða sem framleiðandinn ber ábyrgð á að hafi verið tekin í notkun, vegna þess að þau skapa alvarlega hættu varðandi öryggi, öryggi á vinnustað, lýðheilsu eða umhverfisvernd, hvort sem þau hafa tilskilda viðurkenningu í samræmi við þessa reglugerð eða ekki, skal framleiðandinn tafarlaust tilkynna það því viðurkenningaryfirvaldi sem veitti viðurkenninguna.

3. Framleiðandinn skal leggja til við viðurkenningaryfirvaldið viðeigandi úrræði til að draga úr alvarlegri áhættu sem um getur í 1. og 2. mgr. Viðurkenningaryfirvaldið skal tafarlaust tilkynna yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum um fyrirhuguð úrræði.

Viðurkenningaryfirvöld skulu tryggja að úrræðunum sé hrint í framkvæmd með skilvirkum hætti í aðildarríkjum þeirra.

4. Telji viðurkenningaryfirvaldið sem um er að ræða að úrræðin séu ófullnægjandi eða ekki framkvæmd nógu hratt skal það tilkynna það til viðurkenningaryfirvaldsins sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna án tafar.

Viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna skal svo upplýsa framleiðandann. Ef framleiðandinn leggur ekki til eða framkvæmir ráðstafanir til úrbóta með skilvirkum hætti skal viðurkenningaryfirvaldið sem veitti ESB-gerðarviðurkenninguna grípa til þeirra vemdarráðstafana sem gerð er krafa um, þ.m.t. að afturkalla ESB-gerðarviðurkenninguna. Ef ESB-gerðarviðurkenning ökutækis er afturkölluð skal viðurkenningaryfirvaldið tilkynna framleiðanda, viðurkenningaryfirvöldum í hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um það með ábyrgðarbréfi eða sambærilegum rafrænum aðferðum innan eins mánaðar.

48. gr.

Tilkynning um ákvarðanir og úrræði sem standa til boða

1. Í öllum ákvörðunum sem teknar eru samkvæmt þessari reglugerð og öllum ákvörðunum um synjun eða afturköllun ESB-gerðarviðurkenningar, eða synjun um skráningu, bann eða takmörkun á því að setja ökutæki á markað, skrá eða taka það í notkun eða um að krefjast þess að ökutæki verði innkallað af markaði, skal tilgreina ástæður fyrir ákvörðuninni.

2. Ákvörðun skal tilkynnt hlutaðeigandi aðila og um leið skulu honum kynnt þau úrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í viðkomandi aðildarríki og á frestur sem hann hefur til þess.

XIII. KAFLI

ALÞJÓÐAREGLUR

49. gr.

Reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem krafist er fyrir ESB-gerðarviðurkenningu

1. Reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða breytingar á þeim, sem Sambandið hefur stutt eða er aðili að og taldar eru upp í I. viðauka við þessa reglugerð eða framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, skulu teljast til krafna fyrir ESB-gerðarviðurkenningu ökutækis.

2. Viðurkenningaryfirvöld aðildarríkjanna skulu samþykkja viðurkenningar sem veittar eru í samræmi við reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem um getur í 1. mgr. og, ef við á, viðkomandi viðurkenningarmerki í stað samsvarandi viðurkenninga og viðurkenningarmerkja sem veitt eru í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

3. Ef Sambandið hefur stutt reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða breytingar á henni að því er varðar ESB-gerðarviðurkenningu skal framkvæmdastjórnin samþykkja framselda gerð í samræmi við 71. gr. til að reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða breytingar á henni verði lögboðnar og til að breyta I. viðauka við þessa reglugerð eða til að breyta framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, eins og við á.

Í framseldri gerð skal tilgreina dagsetningar lögboðinnar beitingar reglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða breytinga á henni og umbreytingarákvæði eftir því sem við á.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja sérstaklega framseldar gerðir þar sem kveðið er á um lögboðna beitingu reglugerða efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu.

50. gr.

Viðurkenning prófunarskýrsla Efnahags- og framfarastofnunarinnar að því er varðar ESB-gerðarviðurkenningu

1. Þegar vísað er í reglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar í þessari reglugerð, getur ESB-gerðarviðurkenning, með fyrirvara um aðrar kröfur þessarar reglugerðar, verið byggð á fullgerðri prófunarskýrslu sem gefin er út á grundvelli staðlaðra reglna Efnahags- og framfarastofnunarinnar í stað prófunarskýrsla sem gerðar eru samkvæmt þessari reglugerð eða framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

2. Til að prófunarskýrsla Efnahags- og framfarastofnunarinnar, sem um getur í 1. mgr., sé samþykktarhæf hvað varðar ESB-gerðarviðurkenningu skal hún hafa verið samþykkt í samræmi við 1. viðbæti við ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar frá því í febrúar 2012 um endurskoðun á stöðluðum reglum hennar varðandi opinberar prófanir á dráttarvélum fyrir landbúnað og skógrækt, með áorðnum breytingum.

XIV. KAFLI

MIDLUN TÆKNILEGRA UPPLÝSINGA

51. gr.

Upplýsingar ætlaðar notendum

1. Framleiðanda er ekki heimilt að veita tæknilegar upplýsingar sem tengjast efnisatriðunum sem kveðið er á um í þessari reglugerð eða í framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð og vikja frá efnisatriðunum sem viðurkenningaryfirvald hefur samþykkt.

2. Ef kveðið er á um slíkt í framseldri gerð eða framkvæmdargerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð skal framleiðandi gera allar viðkomandi upplýsingar og nauðsynlegar leiðbeiningar aðgengilegar notendum þar sem lýst er sérstökum skilyrðum eða takmörkunum sem tengjast notkun ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar.

3. Upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. skulu veittar á opinberu tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins þar sem ökutækið verður sett á markað, skráð eða tekið í notkun. Þær skulu veittar í notendahandbók, eftir að viðurkenningaryfirvald hefur samþykkt þær.

52. gr.

Upplýsingar ætlaðar framleiðendum íhluta eða aðskilinna tæknieininga

1. Framleiðandi ökutækisins skal veita framleiðanda íhluta og aðskilinna tæknieininga aðgang að öllum upplýsingum, sem nauðsynlegar eru vegna ESB-gerðarviðurkenningar íhluta eða aðskilinna tæknieininga eða til að fá heimild skv. 45. gr., þ.m.t., eftir atvikum, að teikningum sem um getur í framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

Framleiðandi ökutækis getur krafist þess að framleiðendur íhluta eða aðskilinna tæknieininga geri bindandi samning um að vernda trúnað upplýsinga sem eru ekki aðgengilegar almenningi, þ.m.t. upplýsinga sem tengjast hugverkarétindum.

2. Framleiðandi íhluta eða aðskilinna tæknieininga skal, sem handhafi ESB-gerðarviðurkenningarvottorðs sem felur í sér, í samræmi við 4. mgr. 26. gr., takmarkanir á notkun eða sérstök skilyrði fyrir áfestingu þeirra, eða hvort tveggja, veita framleiðanda ökutækisins ítarlegar upplýsingar þar að lútandi.

Ef kveðið er á um slíkt í framseldri gerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð skal framleiðandi íhluta eða aðskilinna tæknieininga láta fylgja leiðbeiningar um takmarkanir á notkun eða sérstök skilyrði fyrir áfestingu, eða hvort tveggja, með framleiddum íhlutum eða aðskildum tæknieiningum.

XV. KAFLI

AÐGANGUR AÐ UPPLÝSINGUM UM VIÐGERÐIR OG VIÐHALD

53. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Framleiðendur skulu veita viðurkenndum seljendum, viðgerðarverkstæðum og sjálfstæðum rekstraraðilum greiðan og skjótan aðgang án mismununar á vefsetrum að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja á stöðluðu formi. Þessi skylda gildir ekki ef ökutækið hefur verið viðurkennt sem ökutæki framleitt í litilli framleiðsluröð.

Hugbúnað sem nauðsynlegur er rétttri virkni stjórnkerfa er varða öryggi og vistvænleika má verja fyrir óheimilli meðhöndlun. Öll meðhöndlun þessara kerfa sem er nauðsynleg vegna viðgerða og viðhalds eða sem viðurkenndir seljendur eða viðgerðarverkstæði geta framkvæmt skulu sjálfstæðir rekstraraðilar þó líka geta framkvæmt á jafnréttisgrundvelli.

2. Þar til framkvæmdastjórnin hefur samþykkt staðlað snið fyrir miðlun upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. skulu þær upplýsingar gerðar aðgengilegar með samræmdum hætti þannig að sjálfstæðir rekstraraðilar geti unnið úr þeim án þess að leggja meira á sig en eðlilegt getur talist.

Framleiðendur skulu veita viðurkenndum seljendum, viðgerðarverkstæðum og sjálfstæðum rekstraraðilum aðgang án mismununar að efni til þjálfunar og viðeigandi verkfærum. Slíkur aðgangur skal, eftir atvikum, fela í sér nægilega þjálfun að því er varðar niðurhal hugbúnaðar, stjórnun bilanagreiningarkóða og notkun verkfæra.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. skulu upplýsingarnar sem um getur þar fela í sér:

- a) gerð dráttarvélar og tegund,
- b) ótvírætt verksmiðjunúmer ökutækis,
- c) handbækur, þ.m.t. viðgerðar- og viðhaldsskrár og þjónustu-áætlanir,
- d) tæknihandbækur og tækniþjónustutilkynningar,
- e) upplýsingar um íhluti og úr greiningum (t.d. lágmarks- og hámarksviðmiðunargildi fyrir mælingar),
- f) skýringarmyndir af leiðslum,
- g) bilanagreiningarkóða, þ.m.t. sérkóða framleiðanda,
- h) allar upplýsingar sem þörf er á til að setja upp nýjan eða upp færðan hugbúnað í nýju ökutæki eða gerð ökutækis (t.d. hlutanúmer hugbúnaðar),
- i) upplýsingar um tæki og búnað með einkaleyfi, sem jafnframt er miðlað með slíkum tækjum og búnaði,
- j) upplýsingar um gagnaskrá, prófunargögn og allar aðrar tæknilegar upplýsingar (svo sem tviátta eftirlitsgögn, ef við á fyrir þá tækni sem notast er við),
- k) staðlaðar vinnueiningar eða tímabil fyrir viðgerðir og viðhald ef þær upplýsingar eru veittar, annað hvort beint eða gegnum þriðja aðila, viðurkenndum seljendum og viðgerðarverkstæðum.

4. Líta ber á viðurkennda seljendur og viðgerðarverkstæði innan dreifingarkerfis tiltekins ökutækjaframleiðanda sem sjálfstæða rekstraraðila í skilningi þessarar reglugerðar ef seljendurnir og viðgerðarverkstæðin veita viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir ökutæki sem tilheyra dreifingarkerfi annars ökutækjaframleiðanda sem þau eru ekki aðilar að.

5. Upplýsingarnar um viðgerðir og viðhald ökutækisins skulu ávallt vera tiltækar, nema þegar upplýsingakerfið þarfnast viðhalds.

6. Að því er varðar framleiðslu og viðhald hluta til endurnýjunar eða viðgerða, sem samrýmast innbyggða greiningarkerfinu, greiningartæki og prófunarbúnað, skulu framleiðendur veita öllum framleiðendum og viðgerðarverkstæðum íhluta, greiningartækja eða prófunarbúnaðar, sem hagsmuna eiga að gæta, viðeigandi upplýsingar um innbyggt greiningarkerfi og um viðgerðir og viðhald ökutækis, án mismununar.

7. Að því er varðar hönnun og framleiðslu búnaðar fyrir ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti skulu framleiðendur veita öllum framleiðendum og viðgerðarverkstæðum búnaðar fyrir slík ökutæki, ásamt þeim sem sjá um uppsetningu búnaðarins, viðeigandi upplýsingar um innbyggða greiningarkerfið og um viðgerðir og viðhald ökutækja sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti, án mismununar.

8. Þegar sótt er um ESB-gerðarviðurkenningu eða landsbundna gerðarviðurkenningu skal framleiðandi sýna viðurkenningaryfirvaldi fram á að ákvæði þessarar reglugerðar séu uppfyllt að því er varðar upplýsingarnar sem farið er fram á í þessari grein.

Ef upplýsingarnar eru ekki tiltækar eða ekki í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð og gilda þegar sótt er um ESB-gerðarviðurkenningu eða landsbundna gerðarviðurkenningu skal framleiðandinn veita þessar upplýsingar innan sex mánaða frá því viðurkenningin er veitt.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerð til að mæla fyrir um fyrirmynd að vottorði um aðgang að innbyggðu greiningarkerfi og upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækis sem sýna fram á að farið sé að kröfum viðurkenningaryfirvalds. Sú framkvæmdargerð skal samþykkt í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 69. gr.

9. Ef ekki er sýnt fram á að ákvæðin séu uppfyllt innan þess tíma sem um getur í annarri undirgrein 8. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið grípa til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að þau verði uppfyllt.

10. Framleiðandinn skal gera síðari breytingar og viðbætur við upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja aðgengilegar á vefsetrum sínum um leið og þær eru gerðar aðgengilegar viðurkenndum viðgerðarverkstæðum.

11. Ef viðgerðar- og viðhaldsskrár ökutækis eru geymdar í miðlægu gagnasafni framleiðanda ökutækisins eða fyrir hans hönd skulu sjálfstæð viðgerðarverkstæði hafa aðgang að slíkum gögnum án endurgjalds og hafa kost á að skrá inn upplýsingar um viðgerðir og viðhald sem þau hafa framkvæmt.

12. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 71. gr. sem mæla fyrir um upplýsingar um kröfur að því er varðar aðgang að viðgerðar- og viðhaldsupplýsingum, einkum tækniforskriftum varðandi það hvernig upplýsingar um viðgerðir og viðhald skulu veittar.

13. Framkvæmdastjórnin skal, með framseldu gerðunum sem um getur í 12. mgr., aðlaga upplýsingakröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein, þ.m.t. tækniforskriftirnar varðandi það hvernig upplýsingarnar skulu veittar, þannig að þær verði hóflegar einkum að því er varðar sérstök tilfelli þar sem framleiðandi framleiðir tiltölulega lítið magn af þeirri gerð ökutækis sem um er að ræða, með tilliti til takmarkana fyrir ökutæki í litlum framleiðsluröðum sem settar eru fram í II. viðauka. Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum getur slík aðlögun leitt af sér undanþágu frá kröfunni um að veita upplýsingarnar á stöðluðu sniði. Í öllum tilfellum skal hugsanleg aðlögun eða undanþága tryggja að markmið þessarar greinar náist.

54. gr.

Skyldur að því er varðar fleiri en einn handhafa gerðarviðurkenningar

Ef um er að ræða gerðarviðurkenningu í áföngum, blandaða gerðarviðurkenningu og fjölpæpa gerðarviðurkenningu skal framleiðandinn sem ber ábyrgð á viðkomandi gerðarviðurkenningu einnig bera ábyrgð á því að tilkynna bæði endanlegum framleiðanda og sjálfstæðum rekstraraðilum um viðgerðarupplýsingar varðandi einstök kerfi, íhluti eða aðskilda tæknieiningu eða varðandi tiltekið þrep.

Endanlegur framleiðandi skal bera ábyrgð á því að veita sjálfstæðum rekstraraðilum upplýsingar um fullbúið ökutæki.

55. gr.

Gjald fyrir aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja

1. Framleiðendur mega innheimta sanngjarnt og hóflegt gjald fyrir aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja, verkfæri og þjálfunarnámskeið sem falla undir þessa reglugerð. Gjald telst ekki sanngjarnt eða hóflegt ef það er ekki í neinu samræmi við notkun sjálfstæða rekstraraðilans á upplýsingunum og letur hann þannig til að nýta sér þær.

2. Framleiðendur skulu veita upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja daglega, mánaðarlega og árlega og skal gjaldið fyrir aðgang að þeim upplýsingum vera breytilegt í samræmi við þann tíma sem aðgangur er veittur.

56. gr.

Samráðsvettvangur um aðgang að upplýsingum um ökutæki

Gildissvið starfsemi samstarfsvettvangsins um aðgang að upplýsingum um ökutæki, sem komið var á fót í samræmi við 9. mgr. 13. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 692/2008 frá 18. júlí 2008 um framkvæmd og breytingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá léttum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja⁽³⁴⁾, skal rýmkað þannig að það nái yfir ökutækini sem falla undir þessa reglugerð.

Liggi fyrir sönnunargögn um vísitandi eða óviljandi misnotkun á upplýsingum um innbyggt greiningarkerfi ökutækis og um viðgerðir og viðhald ökutækis skal samráðsvettvangurinn sem um getur í 1. mgr. ráðleggja framkvæmdastjórninni um ráðstafanir gegn slíkri misnotkun upplýsinga.

XVI. KAFLI

TILNEFNING OG TILKYNNING TÆKNIÞJÓNUSTU

57. gr.

Kröfur varðandi tækniþjónustu

1. Áður en viðurkenningaryfirvöld sem sjá um tilnefningar tilnefna tækniþjónustu skv. 59. gr. skulu þau tryggja að tækniþjónustan uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. til 9. mgr. þessarar greinar.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. 60. gr. skal tækniþjónusta komið á samkvæmt landslögum aðildarríkis og skal hún hafa réttarstöðu lögaðila.

3. Tækniþjónusta skal vera þriðji aðili og óháð hönnunar-, framleiðslu-, birgða- eða viðhaldsferli ökutækisins, kerfisins, íhlutarins eða aðskildu tæknieiningarinnar sem hún leggur mat á.

Aðili, sem tilheyrir viðskiptasamtökum eða fagfélagi sem kemur fram fyrir hönd fyrirtækja sem fást við hönnun, framleiðslu, öflun, samsetningu, notkun eða viðhald ökutækja, kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga sem honum er falið að meta, prófa eða hafa eftirlit með, getur talist uppfylla kröfur fyrstu undirgreinar, með því skilyrði að sýnt sé fram á að hann sé óháður og laus við hagsmunaárekstra.

4. Tækniþjónusta, ædstu stjórnendur hennar eða starfsfólk sem ber ábyrgð á að framkvæma þá flokka starfsemi sem tækniþjónustan er tilnefnd til að sinna í samræmi við 1. mgr.

59. gr., skulu ekki koma að hönnun, framleiðslu, afhendingu eða viðgerð ökutækjanna, kerfanna, íhlutanna eða aðskildu tæknieininganna sem tækniþjónustan sér um að meta, né vera fulltrúar þeirra aðila sem fást við slíka starfsemi. Þetta skal þó ekki koma í veg fyrir notkun á metnum ökutækjum, kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar og eru nauðsynleg vegna starfrækslu tækniþjónustu eða notkun slíkra ökutækja, kerfa, íhluta eða aðskilinna tæknieininga í persónulegum tilgangi.

Tækniþjónusta skal tryggja að starfsemi dótturfyrirtækja eða undirverktaka hennar hafi ekki áhrif á trúnað, hlutlægni eða óhlutdrægni í þeim flokkum starfsemi sem hún er tilnefnd til að sinna.

5. Tækniþjónusta og starfsfólk hennar skulu annast þá flokka starfssemi, sem hún er tilnefnd til að sinna, af faglegri ráðvæðni á hæsta stigi og með nauðsynlegri tæknikunnáttu á viðkomandi sviði og vera laus við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra eða niðurstöður matsstarfsemi þeirra, einkum þrýsting og hvatningu frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður þessarar starfsemi.

6. Tækniþjónusta skal vera fær um að framkvæma alla flokka starfsemi sem hún er tilnefnd til að sinna í samræmi við 1. mgr. 59. gr. með því að sýna viðurkenningaryfirvaldinu sem sér um að tilnefna hana, með fullnægjandi hætti, fram á að hún hafi:

- a) starfsfólk með viðeigandi fagkunnáttu, sértæka tækniþekkingu og starfsþjálfun sem og nægilega og viðeigandi reynslu til að framkvæma verkefni,
- b) lýsingu á þeim málsmeðferðarreglum sem eiga við um þá flokka starfsemi, sem hún sækist eftir tilnefningu fyrir, og að gagnsæi og samanagerðarreglanna sé tryggð,
- c) málsmeðferðarreglur fyrir framkvæmd þeirra flokka starfsemi sem hún sækist eftir tilnefningu fyrir sem taka tilhlýðilegt tillit til þess hversu flókin tækni ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieingar sem um er að ræða er og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða og
- d) þau úrræði sem nauðsynleg eru til að framkvæma með viðeigandi hætti þau verkefni sem tengjast þeim flokkum starfsemi sem hún sækist eftir tilnefningu fyrir og að hún hafi aðgang að öllum nauðsynlegum búnaði eða aðstöðu.

Til viðbótar skal hún sýna viðurkenningaryfirvaldinu sem sér um að tilnefna að hún fari að stöðlum sem mælt er fyrir um í framseldum gerðum sem samþykktar eru skv. 61. gr. og sem eiga við um þann flokk starfsemi sem hún er tilnefnd til að sinna.

⁽³⁴⁾ Stjtið. ESB L 199, 28.7.2008, bls. 1.

7. Óhlutdrægni tækniþjónustu, æðstu stjórnenda hennar og starfsfólks sem gerir matið skal tryggð. Þau skulu ekki taka þátt í neinni starfsemi sem gæti haft áhrif á sjálfstætt mat þeirra eða heilindi í tengslum við þá flokka starfssemi þar sem þau eru tilnefndur aðili.

8. Tækniþjónustur skulu hafa ábyrgðartryggingu sem er tengd starfsemi þeirra nema aðildarríkið taki á sig ábyrgð samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á samræmistatinu.

9. Starfsfólk tækniþjónustu skal gæta þagnarskyldu um allar upplýsingar sem það aflar sér í starfi samkvæmt þessari reglugerð eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er í tilefni af henni, nema gagnvart tilnefndum viðurkenningaryfirvöldum eða þar sem lög Sambandsins eða landslög kveða á um annað. Einkaleyfisréttur skal varinn.

58. gr.

Dótturfyrirtæki og undirverktakastarfsemi tækniþjónustu

1. Tækniþjónusta getur aðeins með samþykki viðurkenningaryfirvalds falið undirverktaka eða dótturfélagi sínu hluta af þeirri starfsemi sem hún hefur verið tilnefnd til að sinna í samræmi við 1. mgr. 59. gr.

2. Ef tækniþjónusta felur undirverktaka sérstök verkefni í tengslum við þá flokka starfsemi sem tækniþjónustan hefur verið tilnefnd til að sinna, eða nýtir sér dótturfyrirtæki, skal hún tryggja að undirverktakinn eða dótturfyrirtækið uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 57. gr. og upplýsa tilnefnt viðurkenningaryfirvald þar um.

3. Tækniþjónusta skal bera fulla ábyrgð á þeim verkefnum sem undirverktakar eða dótturfyrirtæki þeirra framkvæma, án tillits til staðsetningar.

4. Tækniþjónusta skal hafa tiltæk fyrir tilnefnt viðurkenningaryfirvald öll skjöl sem skipta máli varðandi mat á réttindum og hæfi undirverktakans eða dótturfyrirtækisins og þau verkefni sem þeir framkvæma.

59. gr.

Tilnefning tækniþjónustu

1. Tækniþjónustan skal tilnefnd fyrir einn eða fleiri af fjórum eftirfarandi flokkum starfsemi háð ábyrgðarsviði hennar:

a) flokkur A: tækniþjónusta sem framkvæmir í eigin starfstöð þær prófanir sem um getur í þessari reglugerð og í þeim gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka,

b) flokkur B: tækniþjónusta sem hefur umsjón með þeim prófunum sem um getur í þessari reglugerð eða í gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka, ef slíkar prófanir eru framkvæmdar í starfsstöð framleiðanda eða í starfsstöð þriðja aðila,

c) flokkur C: tækniþjónusta sem metur og hefur reglulegt eftirlit með verklagsreglum framleiðanda við eftirlit með samræmi framleiðslu,

d) flokkur D: tækniþjónusta sem hefur umsjón með eða framkvæmir prófanir eða skoðanir á eftirliti með samræmi framleiðslu.

2. Tilnefna má viðurkenningaryfirvald sem tækniþjónustu fyrir einn eða fleiri flokka starfsemi sem um getur í 1. mgr.

3. Að því er varðar 63. gr. má aðeins tilkynna tækniþjónustu þriðja lands, aðra en þá sem tilnefnd er í samræmi við 60. gr., ef samþykki fyrir tækniþjónustunni er veitt með tvíhliða samningi á milli Sambandsins og þess þriðja lands sem um er að ræða. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að tækniþjónusta sem komið er á samkvæmt landslögum aðildarríkis í samræmi við 2. mgr. 57. gr. stofni dótturfyrirtæki í þriðju löndum að því tilskildu að tilnefnda tækniþjónustan stjórnir dótturfyrirtækinu með beinum hætti.

60. gr.

Faggilt innri tækniþjónusta framleiðanda

1. Faggilt innri tækniþjónusta framleiðanda getur aðeins verið tilnefnd fyrir aðgerðir í flokki A að því er varðar tæknilegar kröfur, sem heimilt er að sjálfsprófa samkvæmt framseldri gerð sem samþykkt er samkvæmt þessari reglugerð. Tækniþjónustan skal vera aðskilinn og sérstakur hluti fyrirtækisins og skal ekki koma að hönnun, framleiðslu, afhendingu eða viðhaldi ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem hún metur.

2. Faggilt innri tækniþjónusta skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

a) til viðbótar við að vera tilnefnd af viðurkenningaryfirvaldi aðildarríkis skal hún hafa faggildingu landsbundinnar faggildingarstofu, eins og hún er skilgreind í 11. lið 2. gr. í reglugerð (EB) nr. 765/2008, og í samræmi við staðla og verklagsreglur sem um getur í 61. gr. þessarar reglugerðar,

- b) faggilta innri tækniþjónustan og starfsfólk hennar skulu auðgreinanleg eftir því fyrirtæki eða stofnun sem þau tilheyra og búa yfir aðferðum við skýrslugjöf innan fyrirtækisins sem þau eru hluti af sem tryggja óhlutdrægni þeirra og sýna viðkomandi faggildingarstofnun í aðildarríki fram á það,
- c) hvorki faggilt innri tækniþjónusta né starfsfólk hennar skulu taka þátt í neinni starfsemi sem gæti haft áhrif á sjálfstætt mat þeirra eða heilindi í tengslum við þá flokka starfsemi þar sem þau eru tilnefndur aðili,
- d) faggilt innri tækniþjónusta skal eingöngu veita fyrirtækinu, sem hún er hluti af, þjónustu sína.

3. Faggilt innri tækniþjónusta þarf ekki að vera tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar 63. gr. en fyrirtækið, sem hún er hluti af, eða faggildingarstofnunin í aðildarríki skal veita landsbundna viðurkenningaryfirvaldinu upplýsingar varðandi faggildingunni hennar að beiðni þess yfirvalds.

61. gr.

Málsmeðferðarreglur fyrir staðla um frammistöðu sem og mat á tækniþjónustu

Til að tryggja að tækniþjónustur uppfylli sömu ströngu staðla um frammistöðu í öllum aðildarríkjum skal framkvæmdastjórnin hafa vald til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 71. gr. varðandi þá staðla sem tækniþjónustan þarf að uppfylla, um verklagsreglu fyrir mat á þeim í samræmi við 62. gr. sem og um faggildingunni þeirra í samræmi við 60. gr.

62. gr.

Mat á fagkunnáttu tækniþjónustu

- Viðurkenningaryfirvald sem sér um að tilnefna skal gera drög að matsskýrslu sem sýnir fram á að búið sé að meta það hvort þátttakandi tækniþjónusta uppfylli kröfur þessarar reglugerðar og framseldra gerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð. Í skýrslunni getur verið faggildingarvottorð frá faggildingarstofnu.
- Matið, sem skýrslan sem um getur í 1. mgr. er byggð á, skal fara fram í samræmi við ákvæði sem mælt er fyrir um í framseldri gerð sem samþykkt er skv. 61. gr. Matsskýrsluna skal endurskoða a.m.k. á þriggja ára fresti.
- Matsskýrslan skal send framkvæmdastjórninni óski hún eftir því. Í þeim tilfellum, þar sem matið er ekki byggt á faggildingarvottorði útgefnu af landsbundinni faggildingarstofnu

sem staðfestir að tækniþjónustan uppfylli kröfur þessarar reglugerðar, skal viðurkenningaryfirvaldið, sem sér um að tilnefna, afhenda framkvæmdastjórninni skrifleg sönnunargögn sem staðfesta hæfni tækniþjónustunnar og þær ráðstafanir sem eiga að tryggja reglulegt eftirlit viðurkenningaryfirvaldsins, sem sér um að tilnefna, með tækniþjónustunni sem og að hún uppfylli kröfur þessarar reglugerðar og framseldra gerða sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

4. Viðurkenningaryfirvald sem sækist eftir tilnefningu sem tækniþjónusta í samræmi við 2. mgr. 59. gr. skal sýna fram á að það uppfylli kröfur með mati sem framkvæmt er af úttektaaðila, óháð þeirri starfsemi sem verið er að meta. Úttektarmennirnir mega tilheyra sömu stofnun að því tilskildu að þeir lúti stjórn sem er óháð starfsfólki sem annast starfseminna sem metin er.

5. Faggilt innri tækniþjónusta skal uppfylla viðeigandi ákvæði þessarar greinar.

63. gr.

Málsmeðferð við tilkynningu

- Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um nafn, heimilisfang, þ.m.t. tölvupóstfang, ábyrgðaraðila og flokk starfsemi að því er varðar hverja tækniþjónustu sem þau hafa tilnefnt sem og allar síðari breytingar á þeim tilnefningum. Í tilkynningunni skal tilgreina fyrir hvaða viðfangsefni sem talin eru upp í I. viðauka tækniþjónustan hefur verið tilnefnd.
- Tækniþjónusta má aðeins sinna starfseminni sem um getur í 1. mgr. 59. gr., fyrir hönd viðurkenningaryfirvaldsins sem sér um tilnefninguna og ber ábyrgð á gerðarviðurkenningunni, ef framkvæmdastjórninni hefur verið tilkynnt um það fyrirfram í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar.
- Sama tækniþjónustan getur verið tilnefnd af fleiri en einu viðurkenningaryfirvaldi og tilkynnt af aðildarríkjum þessara viðurkenningaryfirvalda óháð þeim flokkum starfsemi sem hún sinnir í samræmi við 1. mgr. 59. gr.
- Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um allar síðari breytingar á tilnefningunni sem máli skipta.
- Ef tilnefna á stofnun eða þar til bærán aðila sem fæst við starfsemi sem ekki er talin upp í 1. mgr. 59. gr. samkvæmt gerð sem skráð er í I. viðauka, skal tilkynningin send í samræmi við þessa grein.
- Á vefsetri sínu skal framkvæmdastjórnin birta skrá yfir og upplýsingar um tækniþjónustur sem tilkynntar eru í samræmi við þessa grein.

64. gr.

Breytingar á tilnefningum

1. Ef viðurkenningaryfirvald sem tilnefnir, hefur komist að raun um eða hefur verið tilkynnt að tækniþjónusta sem það tilnefndi uppfylli ekki lengur kröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eða ræki ekki skyldur sínar skal það yfirvald takmarka, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla tilnefninguna, eins og við á, háð því hversu alvarlegur misbrestur er á því að þessar kröfur eða skyldur séu uppfylltar. Aðildarríki sem tilkynnt hefur þessa tækniþjónustu skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um hana til samræmis við það. Framkvæmdastjórnin skal breyta birtum upplýsingum sem um getur í 6. mgr. 63. gr., til samræmis við það.

2. Ef tilnefning er takmörkuð, felld tímabundið úr gildi eða afturkölluð, eða ef tækniþjónustan hefur lagt niður starfsemi skal tilnefnt viðurkenningaryfirvald gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að annaðhvort vinni önnur tækniþjónusta úr skjölum hennar eða að skjölin séu höfð tiltæk þar til bærum viðurkenningaryfirvöldum og markaðseftirlitsyfirvöldum, sé þess óskað.

65. gr.

Hæfi tækniþjónustu véfengt

1. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka öll tilvik þar sem hún hefur efasemdir um hæfi tækniþjónustu eða um að tækniþjónusta uppfylli áfram þær kröfur og skyldur sem á henni hvíla, og öll tilvik þar sem athygli hennar er vakin á slíkum efasemdum.

2. Sé þess óskað, skal aðildarríki tilnefndar viðurkenningaryfirvalds veita framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem varða ástæður fyrir tilkynningunni eða að tilnefningu viðkomandi tækniþjónustu er viðhaldið.

3. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að farið sé með allar viðkvæmar upplýsingar, sem fást úr rannsóknum hennar, sem trúnaðarmál.

4. Ef framkvæmdastjórnin kemst að raun um það að tækniþjónustan uppfylli ekki eða sé hætt að uppfylla kröfurnar vegna tilnefningarinnar skal hún upplýsa aðildarríki viðurkenningaryfirvaldsins sem veitti tilnefninguna um það, með það í huga að koma á nauðsynlegum ráðstöfunum til úrbóta, í samvinnu við aðildarríkið, og skal hún krefjast þess að aðildarríkið gripi til þeirra aðgerða, þ.m.t. að afturkalla tilnefninguna ef nauðsyn krefur.

66. gr.

Rekstrarlegar skuldbindingar tækniþjónustu

1. Tækniþjónusta skal framkvæma þá flokka aðgerða sem hún hefur verið tilnefnd til fyrir hönd viðurkenningaryfirvaldsins sem tilnefndi hana og í samræmi við mat og prófunaraðferðir sem kveðið er á um í þessari reglugerð sem og í gerðum sem taldar eru upp í I. viðauka.

Tækniþjónusta skal hafa umsjón með eða framkvæma prófanir sem krafist er vegna samþykkis eða skoðanir sem settar eru fram í þessari reglugerð eða í einni þeirra gerða sem taldar eru upp í I. viðauka, nema þar sem annað verklag er heimilað. Tækniþjónustan skal ekki framkvæma prófanir, mat eða skoðanir sem viðurkenningaryfirvald hefur ekki tilnefnt hana til að framkvæma.

2. Tækniþjónustan skal ætíð:

- a) heimila viðurkenningaryfirvaldinu sem sér um tilnefningar að vera viðstatt þegar mat er lagt á það hvort tækniþjónustan uppfyllir kröfur, eins og við á og
- b) með fyrirvara um 9. mgr. 57. gr. og 67. gr., veita viðurkenningaryfirvaldinu sem sér um tilnefningar slíkar upplýsingar um þá flokka starfsemi sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar, eftir því sem farið er fram á það.

3. Ef tækniþjónusta telur að framleiðandi uppfylli ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð skal hún tilkynna það til viðurkenningaryfirvalds sem sér um að tilnefna, með það í huga að viðurkenningaryfirvaldið krefjist þess að framleiðandi gripi til viðeigandi ráðstafana til úrbóta og gefi í kjölfarið ekki út gerðarviðurkenningavottorð, nema gripitið hafi verið til viðeigandi ráðstafana til úrbóta þannig að viðurkenningaryfirvald telji viðunandi.

4. Ef tækniþjónusta, sem starfar fyrir hönd viðurkenningaryfirvaldsins sem sér um að tilnefna, kemst að þeirri niðurstöðu, við eftirlit með samræmi framleiðslu í kjölfar útgáfu gerðarviðurkenningavottorðs, að ökutæki, kerfi, íhlutur eða aðskilin tæknieining séu ekki lengur í samræmi við þessa reglugerð, skal hún tilkynna það til viðurkenningaryfirvaldsins sem sér um að tilnefna. Viðurkenningaryfirvaldið skal gripa til viðeigandi ráðstafana eins og kveðið er á um í 28. gr.

67. gr.

Upplýsingaskyldur tækniþjónustu

1. Tækniþjónusta skal tilkynna viðurkenningaryfirvaldinu sem tilnefndi hana um eftirfarandi:

- a) allt ósamræmi sem finnst og kann að krefjast synjunar, takmörkunar, tímabundinnar sviptingar eða afturköllunar á gerðarviðurkenningavottorði,
- b) aðstæður sem hafa áhrif á gildissvið tilnefningarinnar og skilyrði fyrir tilnefningu hennar,
- c) beiðnir sem þeim hafa borist frá markaðseftirlitsyfirvöldum um upplýsingar varðandi starfsemina,

2. Fari viðurkenningaryfirvaldið sem tilnefndi tækniþjónustuna fram á það skal hún veita upplýsingar um starfsemi innan gildissviðs tilnefningar hennar og um aðra starfsemi sem hún sinnir, þ.m.t. starfsemi sem nær yfir landamæri og undirverktakastarfsemi.

XVII. KAFLI

FRAMKVÆMDARGERÐIR OG FRAMSELDAR
GERÐIR

68. gr.

Framkvæmdargerðir

Í þeim tilgangi að ná markmiðum þessarar reglugerðar og til að mæla fyrir um samræmd skilyrði vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferð sem um getur í 2. mgr. 69. gr., samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um eftirfarandi framkvæmdarráðstafanir:

- a) sniðmát að upplýsingaskjali og að upplýsingamöppu sem um getur í 22. gr.,
- b) númerakerfi ESB-gerðarviðurkenningarvottorðs sem um getur í 4. mgr. 24. gr.,
- c) sniðmát að ESB-gerðarviðurkenningarvottorði sem um getur í 2. mgr. 25. gr.,
- d) sniðmát að blaðinu með niðurstöðum úr prófunum sem fylgir ESB-gerðarviðurkenningarvottorðinu sem um getur í a-lið 3. mgr. 25. gr.,
- e) sniðmát að skrá yfir viðeigandi kröfur eða gerðir sem um getur í 6. mgr. 25. gr.,
- f) almennar kröfur um form prófunarskýrslunnar sem um getur í 1. mgr. 27. gr.,
- g) sniðmát að samræmisvottorði sem um getur í 2. mgr. 33. gr.,
- h) sniðmát að ESB-gerðarviðurkenningarmerki sem um getur í 34. gr.,
- i) heimildir til að veita ESB-gerðarviðurkenningar sem veita undanþágur fyrir nýja tækni eða nýja hönnun eins og um getur í 3. mgr. 35. gr.,
- j) sniðmát að gerðarviðurkenningarvottorði og samræmisvottorði að því er varðar nýja tækni og nýja hönnun sem um getur í 4. mgr. 35. gr.,
- k) heimildir til aðildarríkja til rýmkunar á gildissviði gerðarviðurkenningar sem um getur í 2. mgr. 36. gr.,
- l) skrá yfir hluti eða búnað eins og um getur í 2. mgr. 45. gr.,
- m) sniðmát að og númerakerfi fyrir vottorðið sem um getur í 3. mgr. 46. gr. sem og allra þátta sem varða málsmeðferð heimildarinnar sem um getur í þeirri grein,

- n) sniðmát að vottorði sem sýnir fram á að farið sé að kröfum viðurkenningaryfirvalds eins og um getur í 8. mgr. 53. gr.

69. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar „tækninefndar um landbúnaðarökutæki“. Sú nefnd er nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

70. gr.

Breytingar á viðaukum

Með fyrirvara um önnur ákvæði þessarar reglugerðar að því er varðar breytingar á viðaukum hennar skal framkvæmdastjórnin einnig hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 71. gr., varðandi breytingar á I. viðauka til að innleiða tilvísanir í stjórnvaldsfyrirmæli og til að taka tillit til leiðréttinga.

71. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 5. mgr. 17. gr., 4. mgr. 18. gr., 6. mgr. 19. gr., 8. mgr. 20. gr., 6. mgr. 27. gr., 6. mgr. 28. gr., 4. mgr. 45. gr., 3. mgr. 49. gr., 12. mgr. 53. gr., 61. gr. og 70. gr. í fimm ár frá 22. mars 2013.

3. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 5. mgr. 17. gr., 4. mgr. 18. gr., 6. mgr. 19. gr., 8. mgr. 20. gr., 6. mgr. 27. gr., 6. mgr. 28. gr., 4. mgr. 45. gr., 3. mgr. 49. gr., 12. mgr. 53. gr., 61. gr. og 70. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 5. mgr. 17. gr., 4. mgr. 18. gr., 6. mgr. 19. gr., 8. mgr. 20. gr., 6. mgr. 27. gr., 6. mgr. 28. gr., 4. mgr. 45. gr., 3. mgr. 49. gr., 12. mgr. 53. gr., 61. gr. og 70. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

XVIII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

72. gr.

Viðurlög

1. Aðildarríki skulu kveða á um viðurlög við brotum rekstraraðila á þessari reglugerð og framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð. Þau skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að viðurlögum sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði eigi síðar en 23. mars 2015 og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

2. Brot þau, sem viðurlög gilda um, felast m.a. í því að:

- a) lagðar eru fram rangar upplýsingar meðan á viðurkenningarferlinu stendur eða í ferli sem leiðir til innköllunar,
- b) prófunarniðurstöður vegna gerðarviðurkenningar eða samræmis ökutækja í notkun eru falsaðar,
- c) ekki eru látin af hendi gögn eða tækniforskriftir, sem gætu valdið innköllun, synjun eða afturköllun gerðarviðurkenningar,
- d) temprunarbúnaður er notaður,
- e) synjað er um aðgang að upplýsingum,
- f) rekstraraðilar setja á markað ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem þarf að viðurkenna án þess að slík viðurkenning sé til staðar eða falsa gögn eða merkingar í þessum tilgangi.

73. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar skal þessi reglugerð ekki ógilda ESB-gerðarviðurkenningu sem veitt er

ökutækjum eða kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum fyrir 1. janúar 2016.

2. Viðurkenningaryfirvald skal áfram veita rýmkun heimilda fyrir ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem um getur í 1. mgr. í samræmi við tilskipun 2003/37/EB og þær tilskipanir sem taldar eru upp í 1. mgr. 76. gr. Slíkar heimildir skulu þó ekki nýttar í þeim tilgangi að fá gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki samkvæmt þessari reglugerð.

3. Þrátt fyrir þessa reglugerð má áfram skrá, setja á markað eða taka í notkun ný kerfi, íhluti, aðskildar tæknieiningar eða ökutæki af gerðum sem hlotið hafa gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki samkvæmt tilskipun 2003/37/EB, þangað til 31. desember 2017. Einnig má skrá eða taka í notkun ný ökutæki af gerðum sem ekki eru háðar gerðarviðurkenningu samkvæmt tilskipun 2003/37/EB fyrir þann dag í samræmi við lög aðildarríkis þar sem þau voru tekin í notkun eða skráð.

Í slíkum tilfellum skulu landsbundin yfirvöld ekki banna, takmarka eða hindra skráningu ökutækja sem eru í samræmi við viðurkennda gerð eða að þau verði sett á markað eða tekin í notkun.

74. gr.

Skýrsla

1. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu gerðarviðurkenningaraðferða sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð fyrir 31. desember 2019.

2. Á grundvelli þeirra upplýsinga sem veittar eru skv. 1. mgr. skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar eigi síðar en 31. desember 2020.

75. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið varðandi viðfangsefnið sem um getur í 3. mgr. fyrir 31. desember 2022.

2. Skýrsluna skal byggja á samráði við viðkomandi hagsmunaaðila og skal taka tillit til fyrirliggjandi tengdra Evrópustaðla og alþjóðlegra staðla.

3. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 31. desember 2021, tilkynna framkvæmdastjórninni um:

- a) fjölda einstakra viðurkenninga sem veittar hafa verið ökutækjum, sem falla undir þessa reglugerð, fyrir skráningu þeirra, á hverju ári af landsbundnum yfirvöldum þess aðildarríkis síðan 1. janúar 2016,

b) landsbundnar viðmiðanir sem slíkar viðurkenningar voru byggðar á að svo miklu leyti sem viðmiðanirnar viku frá þeim kröfum sem skyldubundnar eru vegna ESB-gerðarviðurkenninga.

4. Eftir því sem við á skal tillaga að nýrri löggjöf fylgja skýrslunni og í henni skal kanna hvort einstakar viðurkenningar skuli teknar upp í þessa reglugerð á grundvelli samræmdra krafna.

76. gr.

Niðurfelling

1. Með fyrirvara um 2. mgr. 73. gr. þessarar reglugerðar skal tilskipun 2003/37/EB sem og tilskipanir 74/347/EBE, 76/432/EBE, 76/763/EBE, 77/537/EBE, 78/764/EBE, 80/720/EBE, 86/297/EBE, 86/298/EBE, 86/415/EBE, 87/402/EBE, 2000/25/EB, 2009/57/EB, 2009/58/EB, 2009/59/EB, 2009/60/EB, 2009/61/EB, 2009/63/EB, 2009/64/EB, 2009/66/EB, 2009/68/EB, 2009/75/EB, 2009/76/EB og 2009/144/EB falla úr gildi frá og með 1. janúar 2016.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar, að því er varðar tilskipun 2003/37/EB, með hliðsjón af samsvörunartöflunni í III. viðauka.

77. gr.

Breyting á tilskipun 2006/42/EB

Í stað fyrsta undirliðar e-liðar í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 2006/42/EB komi eftirfarandi:

„— dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt, að undanskildum þeim vélbúnaði sem festur er á þessi ökutæki.“

78. gr.

Gildistaka og beiting

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Hún gildir frá og með 1. janúar 2016.

Frá 22. mars 2013 skulu landsbundin yfirvöld ekki synja um veitingu ESB-gerðarviðurkenningar eða landsbundinnar gerðarviðurkenningar fyrir nýja gerð ökutækis eða hindra að það sé skráð, sett á markað eða tekið í notkun ef ökutækið sem um er að ræða er í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, fari framleiðandi fram á það.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 5. febrúar 2013.

Fyrir Evrópuþingið

Forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins

Forseti.

L. CREIGHTON

Nr.	Grein	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnsvaldsfyrirmæli	Vélnúin ókutækja	Ókutækjaflokkar																	
					T1a	T1b	T2a	T2b	T3a	T3b	T4.1a	T4.1b (+)	T4.2a	T4.2b (+)	T4.3a	T4.3b	Ca	Cb (++)	Ra	Rb	Sa	Sb
41	c-liður 2. mgr. 18. gr.	Farþegasæti	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	ÁEV	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
42	d-liður 2. mgr. 18. gr.	Váhrif sem okumenn verða fyrir af völdum hávaðastígs	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV
43	e-liður 2. mgr. 18. gr.	Ókumanssæti og staða	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
44	f-liður 2. mgr. 18. gr.	Athafnarými, aðgangur að okumanssæti	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
45	g-liður 2. mgr. 18. gr.	Aflúttök	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
46	h-liður 2. mgr. 18. gr.	Verndun aftrásarhluta	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
47	i-liður 2. mgr. 18. gr.	Festingar fyrir öryggisbelt	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja (önnur skýrslan í umsóknarreit fyrir 3., 4., 6., 7. og 8. reglu Efnahags- og framfarastofnunarinnar, með áorðnum breytingum)		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV
48	j-liður 2. mgr. 18. gr.	Öryggisbelt	Reglugerð um kröfur varðandi smíði ókutækja		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁEV	ÁEV	ÁEV	ÁEV

Nr.	Grein	Viðfangsefni	Tilvisun í stjórnvaldsfyrirmæli	Vélknúin ökutæki	Ökutækjaflokkar																
					T1a	T1b	T2a	T2b	T3a	T3b	T4.1a	T4.1b (+)	T4.2a	T4.2b (+)	T4.3a	T4.3b	Ca	Cb (++)	Ra	Rb	Sa
61	a-liður 2. mgr. 19. gr.	Mengandi útblástur	Reglugerð um kröfur varðandi vistvænleika og knúningsafl (e. REPPR) (losunartíg úr 2000/25/EB og 97/68/EB)		X	X	X	X	Ef innan gildissviðs tilskilpu- narin- nar	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁÉV	ÁÉV	ÁÉV	ÁÉV
62	b-liður 2. mgr. 19. gr.	Hljóðstig (ytra)	Reglugerð um kröfur varðandi vistvænleika og knúningsafl (viðmiðunarmörk úr 2009/63/EB)	Y	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ÁÉV	ÁÉV	ÁÉV	ÁÉV

Skýringartexti:

(+) = ef slíkur undirflokkur er búinn til undir flokknum

(++) = eingöngu fyrir undirflokk sem svara til b-efnislykla í T-flokki

X = á við

I = sama og T í samræmi við flokkinn

Y = viðeigandi gerðir fyrir vélknúin ökutæki teljast jafngildar, eins og tilgreint er í framseldri gerð

Z = á aðeins við um útskiptanlegan dreginn búnað sem fellur undir R-flokk vegna tæknilega leyflegs hámarks massa með hleðslu á massa án hleðslu sem er jafn og eða meiri en 3,0 (3. gr., 9. skilgreining)

ÁÉV = á ekki við

RVFSR = Reglugerð um kröfur um nokunaröryggi fyrir ökutæki (e. Regulation on Vehicle Functional Safety Requirements) (framseld gerð)

RVCR = Reglugerð um kröfur varðandi smíði ökutækja (e. Regulation on Vehicle Construction Requirements) (framseld gerð)

REPPR = Reglugerð um kröfur varðandi vistvænleika og knúningsafl (e. Regulation on Environmental and Propulsion Performance Requirements) (framseld gerð)

RVBR = Reglugerð um kröfur varðandi hémli ökutækja (e. Regulation on Vehicle Braking Requirements) (framseld gerð)

*II. VIÐAUKI***TAKMARKANIR FYRIR LITLAR FRAMLEIÐSLURÆÐIR**

Fjöldi eininga innan gerðar sem á að bjóða fram á markaði, skrá eða taka í notkun á ári í hverju aðildarríki skal ekki vera meiri úr viðkomandi flokki ökutækja en talan hér á eftir sýnir.

Flokkur	Einingar (af hverri gerð)
T	150
C	50

III. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

(sem um getur í 76. gr.)

Tilskipun 2003/37/EB	Þessi reglugerð
1. gr.	1. og 2. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	20. til 23. gr.
4. gr.	22., 24. og 26. gr.
5. gr.	29. til 31. gr.
6. gr.	33. og 34. gr.
7. gr.	5., 38. og 40. gr.
1. mgr. 8. gr.	2. mgr. 38. gr.
2. mgr. 8. gr.	35. til 37. gr. og 39. gr.
9. gr.	37. gr.
10. gr.	39. gr.
11. gr.	35. og 36. gr.
12. gr.	49. og 50. gr.
13. gr.	8. og 28. gr.
14. gr.	24. gr.
15. gr.	41. til 48. gr.
16. gr.	41. og 44. gr.
17. gr.	44. gr.
18. gr.	48. gr.
19. gr.	68., 70. og 71. gr.
20. gr.	69. gr.
21. gr.	5. gr. og 57. til 67. gr.
22. gr.	—
23. gr.	—
24. gr.	—
25. gr.	—
26. gr.	—